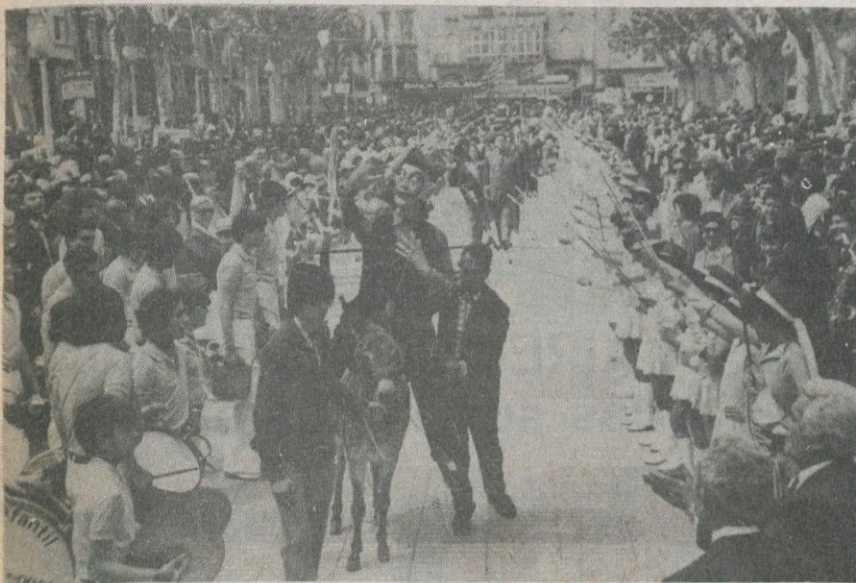

9 PAIS

Periòdic independent de l'Empordà

any I - número 2 - 4 maig - 10 maig 1977 - Surt dimecres - preu: 20 pessetes

FIGUERES: LA CRISI ECONÒMICA AFECTÀ LA FIRA DEL DIBUIX Y LA PINTURA

Un any més, Figueres celebra les Fires y Festes de la Santa Creu. Diumenge, com era d'esperar, la capital de l'Alt Empordà visqué una jornada molt animada. Però la crisi econòmica, pel que sembla, afectà la Fira del Dibuix i de la Pintura, que és l'acte més popular, sens dubte, de les festes figuerenques. Els artistes que es donaren cita a la Rambla —més nombrosos que mai—, es queixaren de llurs vendes. Aquestes foren, segons l'opinió general, un xic fluxes.

(Página 3)

Sant Feliu de Guíxols
**EL COL·LEGI
D'ARQUITEC-
TES CONTRA
L'AJUNTA-
MENT**

(Pàg. 6)

**EL CASINO DE
JOC DE LA
COSTA
BRAVA, A
L'EMPORDÀ?**

(Pàg. 18)

¡VERANO!

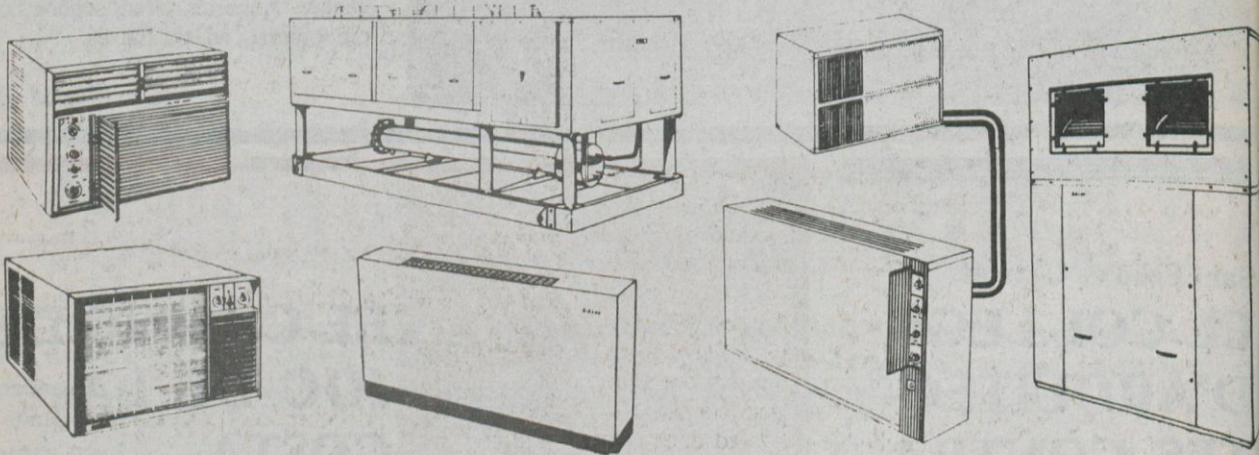
calor, calor, calor, calor...

solución

CLIMASA

una extensa gama en AIRE ACONDICIONADO
para satisfacer todas sus necesidades

amplio servicio técnico POST-VENTA

CLIMASA

avda. Pirineos, 17- tel. 50 25 66 Figueras
distribuidores en exclusiva de **Gibson** y **WINNE**

Figueres: La rutina de les Fires i Festes de La Santa Creu

Amb la sortida dels gegants i cap grossos que, junt amb les "majorettes" del Casino Menestral Figuerenc, feren un recorregut pels principals carrers i places de Figueres, s'encetaren dissabte, a les cinc de la tarda, les Fires i Festes de la Santa Creu.

Poca estona després, el saló de sessions de l'Ajuntament, i amb l'assistència de les autoritats provincials i locals (hi mancà el governador civil, senyor Murga, per d'altres obligacions del seu càrrec), hom procedí ja oficialment a l'obertura de l'anomenada "gran setmana figuerenca". I, tot seguit, s'inicià la clàssica sèrie d'inauguracions: Concurs de Roses, Exposició de la Maquinària Agrícola i Industrial de l'Empordà, etc., etc.

ELECCIÓ DE LA "PUBLILLA DE L'EMPORDÀ"

Com a acte important del dissabte, cal esmentar el de l'elecció de la "Pubilla de l'Empordà", que tingué lloc a dos quarts d'onze de la nit, a la sala "Don Quijote", de la Societat Coral Erato.

El títol fou atorgar a Lourdes Perpinyà Isern, pubilla de Santa Llogaia d'Algama, i les seves companyes ("companyes-rivals", podríem dir) Paquita Abad Esteve i Isabel Prunés Carbonell, de Roses i Cadaqués, respectivament, van ser nomenades dames d'honor de la nova pubilla empordanesa.

La vetllada va ésser amenitzada per l'orquestra Amoga, de Vidreres, i Oscar Janot i el seu conjunt. També cal dir que hi actuaren Salvador Torres i Josep Maria Surell i que presentà les pubilles Carme Minobis.

Per altra banda, i pel que fa al XXVII Concurs de Roses, direm que aquest fou guanyat per Dolors Bosch de Barneda, que s'emportà també el premi especial a la millor rosa. D'al-

tres persones premiades, foren Ana de Quiroga, Teresa Ramonet, Albertina Gibrat de Pinadell, Anna Maria Quintana, etc. Aquest concurs-exposició se celebrà al Teatre-Museu Dalí.

FIRES RUTINARIES

Diumenge, dia 1 de maig, hi hagué una mica de tot: ballades de sardanes, competicions esportives, etc. La ciutat era plena de forasters, de gom a gom. Molts d'ells, com cada any, arribats del Rosselló, o de la Catalunya Nord, com ara s'acostuma dir. L'acte més destacat d'aquesta jornada fou, sens dubte, la Fira del Dibuix i de la Pintura.

I les Fires figuerenques, que dimarts, arribaren a la "Diada de la Santa Creu", precisament, continuen. Fins al proper diumenge, la capital de l'Alt Empordà viurà la joia de la seva festa major. El programa, però, sembla —i ho és, en realitat— un xic pobre. Tothom se'n queixa. I és que, llevat d'alguns actes —pocs—, hom observa que no es fa altra cosa que "seguir una rutina"; rutina que, cada cop, va perdent més força...

La Fira del Dibuix afectada per la crisi econòmica

Prop de cent cinquanta artistes (tot un "rècord"!) acudiren aquest any a la internacional Fira del Dibuix i de la Pintura que, sota l'organització de l'agrupació de cultura del Casino Menestral Figuerenc, se celebrà diumenge, a la Rambla.

Moltíssima gent desfilà davant les parades dels dibuixants i pintors. Tothom mirava i "remirava". Però, pel que sembla, els artistes no arribaren a fer el negoci des últims anys. S'escoltaren moltes queixes: "La gent no compra". "Aquesta crisi...!" Sí, és indubtable que això darrer —la crisi econòmica— aquesta vegada va fer força la guita de tots aquells que exposaren llurs obres, a la Fira del Dibuix i de la Pintura. Es clar que això no vol pas dir que algunes firmes —"determinades firmes"— no se'n salvessin, de la "catàstrofe". (En Ministrall, diuen, que fou un dels privilegiats). Però, generalment, repetin, les vendes foren fluïdes...

hotel
restaurante
AMPURDAN

tel. 50 05 62 **figueras**
salones para bodas y banquetes

misma dirección

almadraba park
hotel
restaurante
salones para bodas y banquetes

ABIERTO del 6 abril al 17 octubre

playa de la almadraba
tel. 25 65 50 - ROSAS

Charcutería - Verduras - Congelados - Licores
Perfumería - Ferretería - Menage, etc... etc...

Tarragona, 5-7 Tel. 50 30 83 FIGUERAS

Presca de posicions politiques

Director general:

Emili Casademont i Comas

Coordinació:

Jordi Vallmajó

Ajudant de direcció:

Vicenç Burgas

Director:

Vicenç Palomares

Coordinació artística:

Narcís J. Ferrer

Redactors i col·laboradors:

Lourdes Alvarez

Maria Angels Anglada

Joaquim Ballesteró

Martí Balló

Joan Canadell

Alexandre Deulofeu

Ferran Garrido i Pallardó

Jordi Gratacós

Antoni Godoy

Ramon Guardiola

Joan Guillalet

Alfons Gumbau

Xavier de Lerma

Montserrat Minobis

Juli Molons

Carme Minguez

Narcís Pijoán

Jaume Quintana

E. Rius i Cairó

Miquel Sempere

Jaume Sureda i Prat

Josep Vallés i Rovira

Montserrat Vayreda i Trullol

Gerent:

Alexandre Liaño

Secretària:

Maria Assumpció Casamitjana

Fotografia:

Torner Malé

Disseny publicitat:

Pere Prats

Redacció, Administració i Publicitat:

c/. Lasauca, 21 - 1er. C

Telèfon: 50 57 63

FIGUERES

Impres:

Vallesana de Publicacions, S. A.

SABADELL

Fotocomposició:

Ingro, Fotocomposició/Servicios

BARCELONA

Edita:

EDITORA EMPORDANESA, S. A.

FIGUERES

President:

Carles López Cusi

Dip. Legal: B-18920-1977

Hom comença a viure, a l'Empordà, un cert ambient polític, que podríem dir que encara no és ben bé electoral, però sí de presa de posicions, davant els propers comicis del 15 de juny.

Els partits polítics, a hores d'ara, ja tenen confeccionades les llistes que presentaran a l'electorat per a unes eleccions primeres d'una democràcia que, si encara no tenim a la mà, comença a treure el nas al carrer amb força.

Davant la gamma política de possibilitats, només dos empordanesos —que, de moment, se sàpiga— encapçalen les llistes de sengles partits polítics per la província de Girona: Carles Causa i Joan Gich.

Com és sabut, Causa pertany al Partit Socialista Unificat de Catalunya y Gich a Concòrdia Catalana, és a dir, un partit de l'esquerra i l'altre de la dreta. Llurs posicions són clares. Sembla, doncs, que els partits centristes tindran els seus caps electorals fora de la nostra comarca.

El precio de este ejemplar

Dentro del apresuramiento por la confección y edición del primer número de 9 PAÍS, olvidamos comunicar a nuestros lectores y anunciantes que el precio habitual de esta publicación sería de 20 pesetas. Sólo en números especiales o en situaciones extraordinarias, el precio del ejemplar será aumentado, como en el número 1. Por otra parte, podrán comprobar la mejora de papel.

Sant Feliu de Guíxols

El Col·legi d'Arquitectes contra l'Ajuntament

Amb la publicació en el "Boletín Oficial de la Provincia" d'un anunci de l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols, pel qual es fa públic el nou plec de condicions que regirà en la contractació d'un arquitecte, la Corporació Municipal assumeix un recent acord que ens parla, en certa manera, d'un autèntic "match" entre l'Ajuntament i el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya i Balears. La història de l'afer és aquesta:

"Recurso de reposición interpuesto por el Colegio Oficial de Arquitectos de Cataluña y Baleares, contra acuerdo de este Ayuntamiento de 20 de diciembre de 1976". Així, amb aquesta forma tan asèptica que dient quelcom no diu res, per inintel·ligible, com si es volgués restar importància a l'assumpte o si es volgués impedir que saltés la llebre i a la sessió hi anés algú més dels pocs que habitualment hi van, s'anuncià a l'ordre del dia d'una recent sessió plenària extraordinària del Consistori de Sant Feliu de Guíxols un tema prou important com el derivat del enfrontament existent entre el Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya i Balears i l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols, motivat pel plec de condicions per a contractar, mitjançant concurrència pública, el préstec de serveis professionals d'arquitectura pel municipi guixolenc.

L'afer començà el dia 6 d'octubre de l'any passat, quan la Corporació aprovà les normes del concurs públic que hauria de contractar els serveis

d'arquitectura de l'Ajuntament. Contra aquest acord i, més concretament contra les condicions establertes per la concurrència, el senyor Martín Sánchez, en nom i representació de la Delegació a Girona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya i Balears va presentar un escrit de reclamació que el dia 20 de desembre va ésser desestimat per ple municipal.

Precisament és en contra d'aquesta desestimació que el senyor Mir Valls, en nom del Col·legi d'Arquitectes, va interposar recurs de reposició amb data 31 del darrer gener.

ARQUITECTES: NI HI HAURÀ EFICÀCIA OBJECTIVA

El representant del C.O.A.C.B. afirmava que l'acte administratiu pel qual s'anuncià el plec de condicions de l'al·ludi concurs té un defecte de forma que dona lloc a indefensió dels interessats per manca de publicitat, donat que el "Reglamento de Contratación de las Corporaciones Locales"

diu que els anuncis de licitacions es publicaran, a més, al B.O.E. "quan el preu tipus fos indeterminat", com així ho és en el plec de condicions aprovat per l'Ajuntament.

Afirmava també el Col·legi d'Arquitectes que "amb l'anunci de l'al·ludit concurs s'ha pretès defugir la convocatòria d'una plaça d'Arquitecte Municipal", puix "no es pot acudir al Decret de 9 de gener de 1953 per proveir un càrrec tècnic d'assessorament permanent", doncs "l'activitat que hauria de desenvolupar l'arquitecte designat és una activitat purament funcional". El senyor Mir Valls també feia referència a l'anomenada "comisión especial" que devia seleccionar l'arquitecte, ja que el "Reglamento de Funcionarios de Administración Local" no parla d'ella i sí del "Tribunal Calificador".

El Col·legi d'Arquitectes de Catalunya i Balears impugnava expresament en el seu escrit la clàusula tercera del plec de condicions quan a la mateixa no s'estableix cap mena de licitació la qual cosa suposa "l'establiment d'una dada no objectiva d'apreciació dels mèrits dels concursants, amb el risc de que l'anomenada "comisión especial" decideixi per la proposició de l'arquitecte que tingui una oferta més aventajosa econòmicament per la Corporació, amb perjudici de l'eficàcia objectiva del préstec dels serveis, la qual es deu conceptuar com a funció pública". Amb altres paraules menys diplomàtiques: el Col·legi tem que "l'oferta" sigui una "inversió", és a dir, que l'arquitecte — en el cas, és clar, de que existeixi algú amb tant poca ètica professional— cobri de l'Ajuntament i... de molts altres, amb la qual cosa es perdria "l'eficàcia objectiva".

L'AJUNTAMENT: "HEM COMÈS UNA INFRACCIÓ..."

L'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols, havent estudiat l'escrit del representant del Col·legi d'Arquitectes

**LENTES DE CONTACTO
RIGIDAS Y BLANDAS**

Un servicio más de:

OPTICA FIGUERAS

Venga, le informaremos sin compromiso

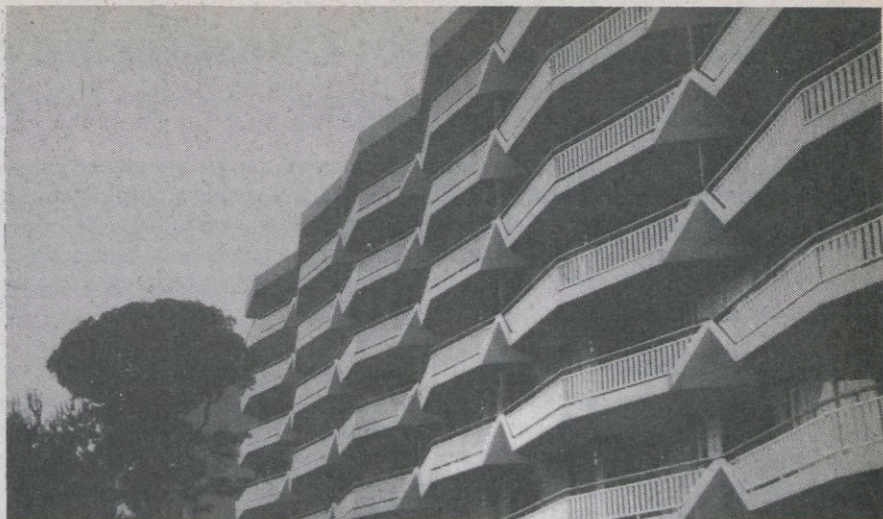
San Pablo, 5 - Tel. 50 28 64 - FIGUERAS

tes de Catalunya i Balears, ha reconegut que ha comès una "infracció de caracter formal consisten en haver omès la publicació de l'anunci de licitació al B.O.E., així com a l'inclusió d'un tècnic en la comissió que ha d'informar sobre les proposicions admeses".

Però considera l'Ajuntament que "de cap manera s'ha pretès el.ludir la convocatòria d'una plaça d'arquitecte municipal", puix per convocar la previsió d'una plaça d'aquest tipus és indispensable que la mateixa existeixi a la plantilla de funcionaris de l'Ajuntament, la qual cosa no succeeix, "ni tampoc es considera necessari que existeixi" perquè "la prestació dels serveis professionals d'arquitectura no exigeixen en aquest municipi dedicació permanent de l'activitat, com es dedueix de que fins ara es ve prestant el servei de manera satisfactòria, amb una dedicació professional de dotze hores setmanals, i que per atendre millor el servei es pretén dedicar-li l'activitat d'un professional durant vint hores setmanals, molt inferior encara a les pretensions que exigeixen plena dedicació".

Per altra banda, l'Ajuntament ad-

met que "ningú millor que els propis proponents interessats per assenyalar la retribució que estimin adequada i equilibrada a la naturalesa dels treballs que han d'exercir i a las responsabilitats que d'ells han de derivat". També diu que "s'estima convenient que la comissió... que ha d'informar sobre la major o menor aventatja de les proposicions admeses... conti amb un tècnic que pugui assessorar-la degudament".

Per tot això, l'Ajuntament acordà declarar "l'anul.lació de les actuacions practicades fins al moment en què hauria d'haver anunciat la licitació al B.O.E." i establir la presència d'un arquitecte designat per la Delegació a Girona del C.O.A.C.B. a l'anomenada "comissió especial".

Es donarà per satisfet el Coegi d'Arquitectes? Ja ho veurem.

Xavier de Lerma

FREN AUTO

c. Vilallonga, 70

FIGUERES

Tels. 50 10 77 - 50 27 19 - 50 17 58 (2 líneas)

JOAN Mª COLL SOMS

Recambis, Accessoris i Maquinària per a l'automòbil

**Especialitats en Rodaments per automoció i indústria
també recambis per a: SEAT - CITROËN - DKW - PEGASO
MORRIS - LAND-ROVER - EBRO - BARREIROS - SIMCA - SAVA**

taca

Distribuidor

Distribuidor

Agencia Oficial

Distribuidor

Roses

Ambicioso proyecto: Constitución de una Cooperativa de Asistencia Sanitaria

La idea de una cooperativa de sanidad preventiva que podría crecer y desarrollarse en nuestra población y aun fuera de ella, no es nueva puesto que existen numerosos precedentes en el mundo, principalmente en su lugar de origen, los Estados Unidos. Y no lo es, cuando aquí mismo tenemos la asociación de padres de alumnos con la fundación y puesta en marcha en regimen corporativo de su Centre Escolar Empordá, en Mas Oliva.

Aunque de momento todo ande aún entre pañales, con base en un reducido plan de divulgación y estudio a nivel particular sobre el tema, cabe la posibilidad de que Roses cuente con una cooperativa de asistencia sanitaria que la emancipe de las tutelas burocráticas estatales o benéficas, encauzando de este modo un beneficio para la comunidad.

AMBICIOSO PROYECTO

Estuvimos en una de las reuniones y pudimos constatar que es un ambicioso proyecto. Se puso de manifiesto que la salud pública es algo donde las inversiones lucrativas no pueden ser

plano para actuar; el servicio tan exigente y calificado como tiene que ser la atención del enfermo y el cuidado del sano, no debe ser materia de especulaciones capitalistas y fuente de renta en clínicas y sanatorios privados que, como se sabe, suelen ser empresas comerciales legalmente constituidas como sociedades anónimas. Asimismo se destacó la importancia de contar con el suficiente número de socios para que mediante el pago de una cuota estuviera garantizada una buena prestación asistencial médica en todas sus especialidades. Una vez logrado esto, que sería la base fundamental de la actuación de la cooperativa, se iría hacia la construcción de

un edificio-hospital con el suficiente número de camas, eliminando en gran parte el traslado y estancia en otros centros médicos fuera de la población.

DERECHO FUNDAMENTAL

Así están las cosas de momento en este proyecto. Después, si se llega a consolidar, tendremos tiempo sobrado para volver a tan interesante tema, aunque no quisiera terminar sin antes traer el recuerdo de parte de una declaración que figura en el texto de constitución de la Organización Mundial de la Salud (O.M.S.) Dice así: "El más elevado nivel alcanzable en salud es uno de los derechos fundamentales de todo ser humano, sin distinción de razas, religión, opinión política o condición social". Como vemos, una auténtica panacea.

M. Balló

se complace en participar
a sus clientes y amigos
la próxima apertura de su nuevo local en

San Lázaro, 55 - 18 de Julio, 12
Tel. 50 15 29 FIGUERAS

Torroella de Montgrí

Celebració de la Setmana Catalana

Torroella de Montgrí, des de fa algun temps, té una gran importància dintre les qüestions ecològiques, que afecten a les nostres comarques. Així, sota aquest aspecte, podríem recordar alguna de les moltes reivindicacions que han estat fetes a Torroella. Esmentarem, per exemple, la manifestació que tingué lloc l'estiu passat, amb l'assistència d'unes quatre mil persones, on es va llançar la campanya "Salvem el Ter".

També, i dins de les sessions del "Debat Costa Brava", es denunciaren els diferents problemes i especulacions de què ha estat objecte darrerament el litoral costabravenc. I, per últim, cal citar la important xerrada-debat que, sota el títol "El Ter, una alternativa", es va celebrar a aquesta vila empordanesa.

PRESENTACIO DEL CCC

Per aquesta raó, i dintre el marc dels actes organitzats a Torroella amb motiu de la Setmana Catalana, el proper dimarts, dia 26 d'abril, va tenir lloc la presentació del Congrés de Cultura Catalana dins de la campanya "Salvaguarda del patrimoni natural". Com és sabut, aquesta és una de les cinc campanyes de què disposa el CCC (les altres són "L'ús oficial del català", "Revitalització dels valors populars i del folklore", etc.). I com el seu nom indica, la seva finalitat és ajudar els diferents moviments i grups, que treballen des de fa temps per a la salvaguarda de la natura als Països Catalans. Això, ha aportat col·laboració a grups tan importants, com són la Comissió de defensa del Ter, el Grup de defensa del aiguamolls, etc. Actualment, treballa per a la reivindicació del Parc d'Aiguës Tortes, com a parc nacional de Catalunya.

La presentació a Torroella de Montgrí anà a càrrec de Manuel Cervera, que forma part de l'equip promotor de la campanya. En primer lloc, el senyor Cervera explicà el que era el Congrés i, després, la missió que té la campanya. Tot seguit, es projectà l'audiovisual "Itineraris de la natura", que és per a infants i que planteja de manera molt sensible la problemàtica davant la continua especulació del sòl.

JAUME GUILLAMET, PARLÀ DE DEMOCRÀCIA

Aquest acte, com hem assenyalat abans, tingué lloc dintre els que es varen realitzar amb motiu de la Setmana Catalana. D'altres que en formaren part, foren els següents: divendres, un recital de cançó a càrrec de Joan Isaac i Marina Rossell; dissabte, a la tarda, actuació del grup "La Serpentina" per als infants i projecció de la pel·lícula "La Nova Cançó", de Francesc Bellmunt. Diumenge, al matí, se celebrà un recorregut incògnit sobre temes relacionats amb la cultura catalana. Dilluns, a la nit, hi hagué una conferència a càrrec de Jaume Guillamet sota el títol "La democràcia que ens volen donar i la democràcia que ens hem de fer". I la Setmana es va cloure amb una ballada de sar-

Amb diferents actes culturals, artístics i folklòrics

danes el dia 27, festa de la Mare de Déu de Montserrat i dia assenyalat per a tot l'Empordà, car un nou periòdic català, 9 PAÍS —català, empordanès i independent—, acabava de néixer, i era a la venda arreu de la comarca, tant pel que fa a la part alta com la baixa.

Cal dir, per últim, que a la Plaça de Torroella s'instal·laren parades, on es venien llibres i es repartia propaganda sobre els diferents partits polítics. Per cert que les forces de l'ordre del poble varen fer retirar una pancarta col·locada a la façana de l'Ajuntament, on es llegia "Autonomia i Generalitat", signada pel partit Socialista de Catalunya.

Angel Quintana
i
Miquel Riera

Xavier Codolà, premio de fotografia "Ciutat de Figueres"

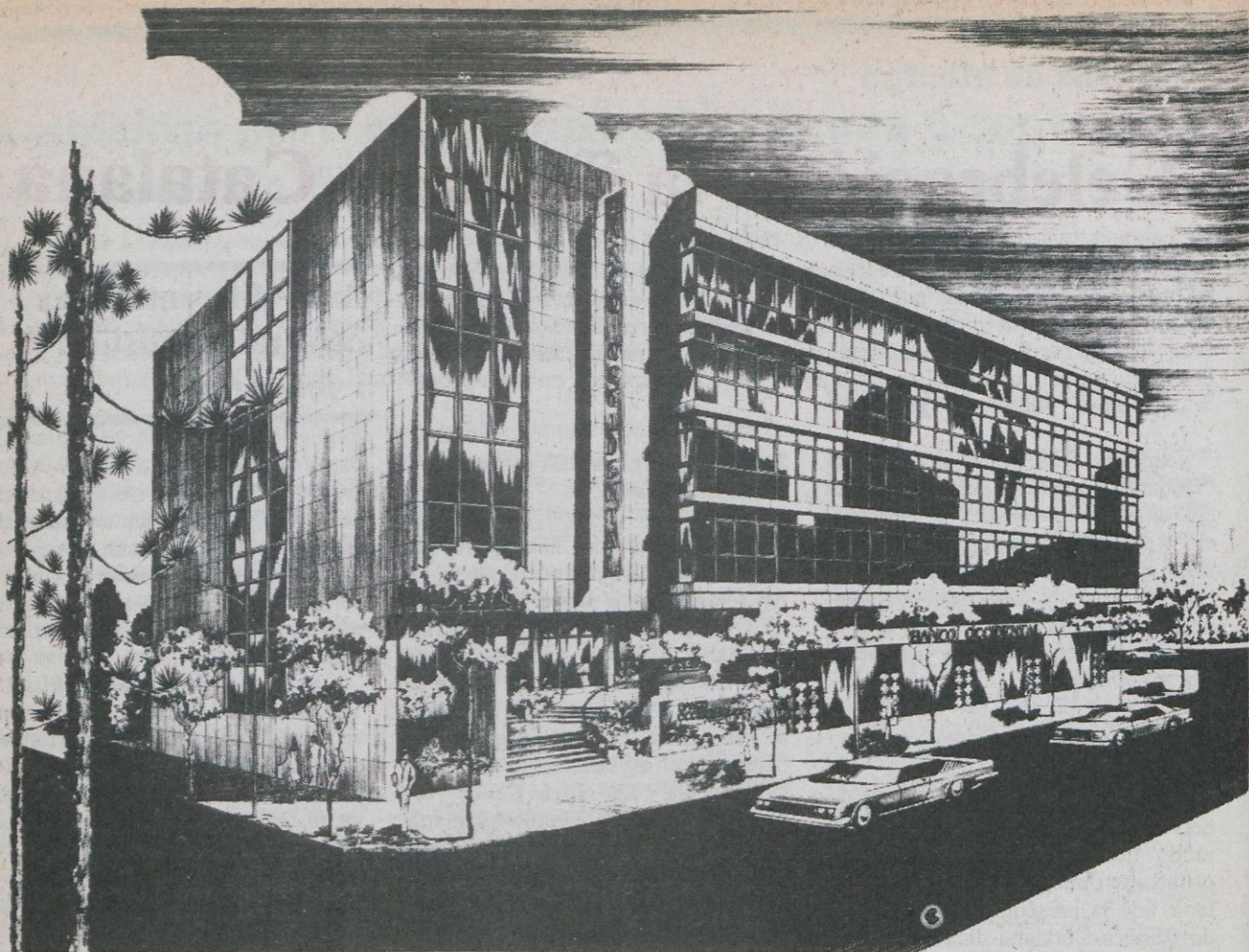
Los miembros del jurado del "Premi de Fotografia Ciutat de Figueres", que ha organizado la "Agrupació Fotogràfica de Figueres", dieron a conocer su veredicto. Este es el siguiente:

Premio "Ciutat de Figueres", Xavier Codolà de Cassà de la Selva; primer premio, Lluís Maimí, de Palafrugell, segundo, Josep Bertomeu, de Tortosa; tercero, Antoni Ruiz, de Hospitalet de Llobregat; cuarto, Conrad Fargas, de Banyoles; quinto, Rafael Bataller, de L'Escala; sexto, Enric Abellí, de Figueres; séptimo, Maria Esperança Ros, de Blanes, y octavo, Manuel Miralles, de Cassà de la Selva.

Los premios sociales fueron otorgados a los siguientes concursantes: 1.º Enric Avellí; 2.º Remei Punset; 3.º Jordi Mallo; 4.º Josep Hernández, y 5.º Jaume Fernández.

El jurado estaba integrado por Josep Baldomà, de la revista "Algo"; Pere Llobera, director artístico del "Centre d'Ensenyament de la Imatge", y Emili Piera, comentarista de fotografía de "El Noticiero Universal".

PROJECTE NOU EDIFICI PLAÇA CALVO SOTELO (PLAÇA PALMERA)

BANCO OCCIDENTAL

Carrer de Sant Pau, 3 - Tel. 505004 - 08 **FIGUERES**

Una exposición sentimental

Le Corbusier y Mackintosh junto al Figueres de ayer

Estas cosas que vuelven, aunque solo sean así, en un cacho, impresionan. Cuando Josep Mª Joan Rosa, este artista-coleccionista-historiador realista de lo sentimental, señaló dónde estaban las viejas losetas de la Rambla uno no podía hacer otra cosa que acercarse rápidamente y acariciar con la yema de los dedos los pasos concentrados que contienen.

Uno debe de creer, incluso, que no se trata de losetas laterales, sino más o menos del centro. Que estén más gastadas por los pasos, por los personajes que se fueron, por las inquietudes fugaces, insistentes y verticales que sostuvieron.

Desde hace años, Joan, en ese grato almacén del sentimiento que posee de lo que fue —casi sea lo que sea, desde soldaditos de plomo a las muñecas, desde los cromos a las botellas— guarda ese rincón insólito de objetos de la ciudad que estuvieron visibles y en los que todos podemos hacer chocar, como jugando, los recuerdos. Es el acierto de Joan que merece la sonrisa del agradecimiento colectivo: los objetos carecen de intimismo; él recupera, para que lo volvamos a ver, lo que ya estuvo en el Tiempo con todos.

Estos pálpitos que auscultamos están ahora en esta exposición "Records - Figueres Abans" que se ha inaugurado en Canaleta (n.º 60 de la calle San Lázaro).

NUEVOS PEDESTALES PARA EL VIEJO AYER

Ahí están, sobre pedestales según el último diseño, esas cosas de ayer, casi elevadas simplemente por la propia fuerza sentimental. Una mesa modernista del Café Europa; etiquetas de cerveza embotellada en la fábrica de M. Sanz primero y de F. Balló después (las hay también de una "gaseosa de invierno" que debía ser estupenda); la botella gigante de "Codorniu" que se exhibía en la Confeitería Pijoán desde aquel estrecho escaparate hacia la plaza del Ayuntamiento; los maniqués metálicos de la Tintorería Joan (lo más fácil de recuperar para el artista, pues era su propia casa); copas y botellas del Casino Sport; un plato que estuvo en el Centre Republicà Federal, ubicado en la calle de Lasauca; las inefables postaleras del colmado de Juan Vives, y otras de la pastelería la Cubana, de donde proceden, asimismo, dos bomboneras de cristal.

(Mientras tomo nota me falta un cenicero y se lo pido a Canaleta. Me señala que lo tengo al alcance de la mano, ahí mismo. Es un objeto con muchos agujeros, que había observado, pero no tenía idea para qué servía. Cómo cambian los ceniceros.)

Hay un cartel de las Fires de 1931, con historia superpuesta. Estaba ya imprimido cuando tomó el mando, arriba, la República. Con la bandera nacional se pusieron morados, rectificándola. La corona está substituida por una barretina. Una programada revista de somatenes se suprimió tachándola a lo censor...

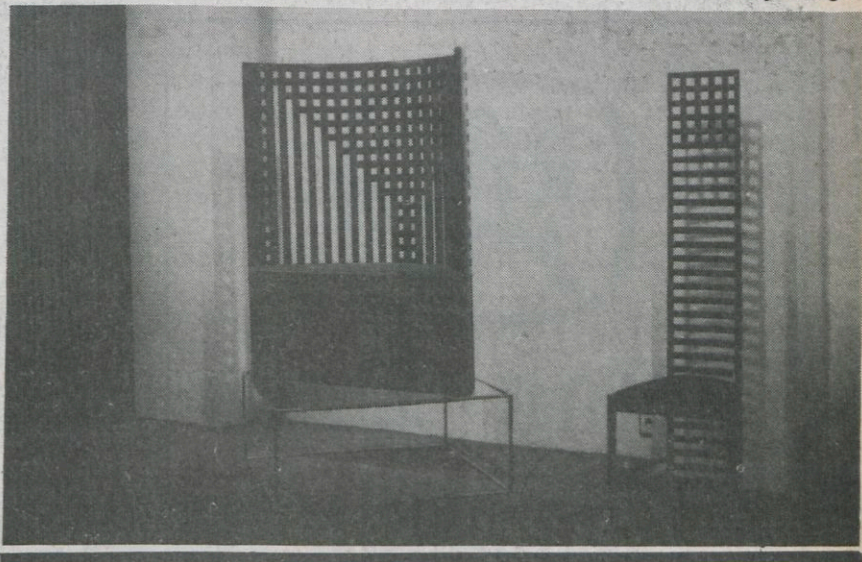
AMBIENTE Y OTRA EXPOSICIÓN

Cuando todavía estoy aquí llega la

vieja ilusión infantil: un par de reyes de cartón, aquellos de la vía mágica, carteros sin conflictos. Estuvieron, flotando en los sueños, junto a las tiendas de Ricardo Mas y de Pere Teixidor. Con todo, Joep Mª Joan lo ambienta: ha esparcido fotografías de la época; se pasan diapositivas de un almanaque local de 1877 con unos anuncios que vuelven a demostrar —y no nos damos cuenta— de que la publicidad es la zona más divertida de la Historia.

Antes de ese fondo sentimental, Canaleta expone mobiliarios de dos creadores antiguos que, surgiendo de la genialidad, continúan siendo revolucionarios hoy: Le Corbusier y C. R. Mackintosh. La silla "Hill House" y el sillón "Willow", de Mackintosh, si uno los utiliza, existe la posibilidad de quedarse convertido en escultura.

Vicenç Burgas

Projecte d'un nou edifici, al centre de Figueres

Ha estat presentat el projecte d'un nou edifici que el Banco Occidental construirà aviat a la Plaça Palmera, de Figueres. Aquest edifici constarà d'onze plantes, quatre de soterrànies per a aparcament, auto-rentat, etc., i set plantes superiors per a dependències i d'altres instal·lacions.

Després de les paraules de presentació de Joan Puig, director de l'esmentada entitat bancària a Figueres, l'arquitecte Ferran Bernat, junt amb el decorador Renat Monzoni, exposaren els detalls de l'edifici.

La popular Plaça Palmera, doncs, tindrà un nou plantejament urbanístic.

El perill dels eucaliptus

Fa segurament quelcom més d'un mes que el setmanari gironí "PRESENCIA" llançava un crit d'alarma entorn de la possible invasió dels eucaliptus als nostres boscos. És evident que, si aquesta temença s'arribés a transformar en realitat, hi hauria motiu més que sobrat per a una preocupació ben seriosa. De totes maneres, hi ha un fet que no hi ha forma d'esquivar. De la mateixa manera que hi ha èpoques llunyànissimes que hom ha donat en la dèria d'anomenar l'Edat de Pedra, del Bronze o del Ferro, actualment ens trobem en una altra època, que en podríem anomenar l'Edat del Paper. I ningú no dubtarà, ben segur, que no hi ha hagut cap altra època en la qual s'hagi fet tant de consum d'aquest producte com en la present. Sobretot pel que fa al ram de la premsa, que segurament és un dels més afectats, sense comptar d'altres rams, que també se n'emporten el seu bon tros.

Fa uns dies que vaig estar parlant amb el senyor Salvador Alemany i Parer, enginyer de monts i cap del districte forestal de Girona, el qual em digué que aquesta campanya de plantacions d'eucaliptus havia estat promoguda per l'empresa paperera Torras i Hostench de Sarrià de Ter, un dels quals tècnics sembla que és el senyor Antoni Xuclà,

president de la Diputació provincial gironina. I també em va dir que aquesta empresa estava fent unes proves amb tres o quatre espècies diferents d'aquest arbre al terme de Rabós d'Empordà, famós també per les seves vinyes i els seus vins. Ara només mancava que, en comptes de beure aquell vi tan bo, haguéssim de mastegar paper.

Em fa l'efecte que aquí hi ha dues actituds a considerar. D'una banda, hi ha l'actitud de l'empresa paperera, que fins ara havia d'anar a cercar els eucaliptus, com a matèria prima dels seus elaborats paperencs, cap a la contrada de Huelva, a l'altre cap de la península. El fet de poder-ne disposar dintre de les comarques gironines representaria un alleugeriment gros de les seves despeses, que no sabem si repercutiria en un abaratiment dels periòdics o en un major guany de la dita empresa. D'altra banda hi ha el que representa per al terreny el conreu d'aquesta mena d'arbres. He estat parlant també amb un bon amic meu, que és propietari forestal, sobre aquest afer i m'ha dit:

—Home, si vols que et sigui franc, jo penso que l'eucaliptus és una planta que degrada la terra on és plantada. Fa molta via de créixer, però la terra del voltant resta com estèril i eixorca. Ja no s'hi fa mai més cap planta ni herba. Vènen les pluges i, com que la terra no es troba subjecta per la vegetació, l'aigua se l'emporta allà on vol. Déu ens guardi que això arribés a passar. Totes les nostres muntanyes i tot el nostre paisatge se n'anirien a fer guitzes. A més, la fusta de l'eucaliptus no serveix per a gran cosa més que per a fer paper. Se'n fan puntals per a mines, per a la construcció, però és una fusta que es mou i agafa formes estrafetes. La seva cotització és molt baixa. Als meus boscos, mentre Déu em consevi el seny, no se n'hi plantarà pas ni un.

És clar que també es pot donar el cas que hi hagi algun propietari bosquetà que tingui algun terreny improductiu i es deixi enlluernar per la possibilitat d'un guany periòdic i sovintejat, si tenim en compte la rapidesa de la creixença i del desenvolupament de l'eucaliptus. En aquest cas, com és de preveure, el comprador només seria un: la fàbrica de paper. I fent-li els tractes que li vinguessin de gust. Mentrestant aquell terreny restaria balder i eixorc per arreu. Mai més no se'n podria treure cap profit i hauria perdut definitivament la oportunitat de tornar a ser esponerós com en d'altres temps. És comprensible que calgui treure del bosc algun rendiment. Però, a quin preu? Per notícies que ens han arribat, sembla que ja hi ha plantacions d'eucaliptus fetes a les Gavarres i als termes de Santa Coloma de Farners i de Maçanet de la Selva. Cal témer que arribi a haver-n'hi també a l'Empordà? Jo penso que cal donar també un vot de confiança als nostres propietaris bosquetans, per bé que en temps que no són pas massa llunyans alguns membres de la nostra pagesia d'indrets diversos han donat més proves d'amor al diner que no pas d'amor al país.

Joan Guillaumet

Mas Pau

restaurant
especialitats

bar-grill el bruixot

a 5 quilòmetres de Figueres
a la carretera d'Olot

AVINYONET DE PUIGVENTÓS

Tel. 50 08 62 - Ext. 82

Palamós

Trenta-quatre minyons representen Benavente

Fa quatre anys que el Grup de Teatre "La Gespa" de Palamós, un dels més actius de les comarques gironines, organitza un concurs per a mainada. Per "La Gespa", "promocionar el teatre infantil és preparar noves generacions d'artistes a casa nostra". I és així!

A Palamós, en aquests quatre anys, han actuat centenars de nois i noies representant a l'escenari dotzenes d'obres. És una manera, també, de fer país; és una fórmula, molt vàlida per aquestes edats, d'educar la sensibilitat de la persona. I qui sap si algú, fins i tot, hi farà "carrera", en això del teatre.

"El Príncipe que todo lo aprendió en los libros", de Jacinto Benavente, en adaptació especial, fou l'obra que fa uns dies presentà a la "Casa de la Cultura" de la vila el Grup "La Pandilla". Trenta-quatre personatges, nens i nenes de 5 a 8 anys, incloïda una minyoneta de quasi tres, donaren vida, per uns moments, a l'obra d'en Benavente. Qui foren, doncs, aquests petits-grans artistes?: Joan Colls, Ramón Zamora, René Matas, Carles Sánchez, Silvia González, M.ª Lluïsa Serra, Teresa Herrera, Teresa Mora, Silvia Torner, Carles Bardera, Toni Blaya, Josep Martí, Jordi Pagés, Jordi

Ribas, Joan Farrés, Maria Asunción Farrés, Gerard Matas, Robert Font, Marta Pi, Natàlia Matas, Joan Matas, Lluís M. Zamora, Marta Martí, David Mas, Mercè Albalat, Joaquim Batlle, Cristina Serra, Xavier Batlle, Pilar Zamora, Susana Balya, Ernestina Serra, Alen Solé y Maria Aguacil de la Vega.

Tots ells han estat dirigits per la senyora Carme Cereño, qui també ha portat el pes d'altres coses importants dins d'una obra de teatre; encara que hagi tingut l'ajut d'alguns pares i la dels senyors Llavero i Martí. Li hem preguntat a la senyora Carme si és difícil dirigir els nens.

—Be, jo no tinc molta experiència en això, però he de dir que fàcil no ho és. Hem de tenir en compte, l'edat, favorable en certs aspectes i desfavorable en altres, però per damunt de **TOT, EL QUE NO ÉS GENS fàcil d'assolir és arreplegar a la vegada tots els actors, dones qui més qui**

menys tothom té altres coses per fer fora de l'escola (sports, classes d'idiomes, de música), la qual cosa obliga a fer autèntics equilibris amb l'horari.

—I com li va escaure dirigir teatre?

—Doncs, mira, el director del Col·legi "La Salle" envià a tots els pares d'alumnes una lletra demanant col·laboració perquè el col·legi prengués part en el concurs de teatre "Vila de Palamós". Jo, pensant que el fer teatre podria beneficiar als nens, vaig presentar-me, i ja em tens dirigint mainada.

—Quines característiques destacades dels nens-actors?

—En primer lloc, la seva espontaneïtat. D'altra banda, l'obra escollida ha d'ésser per ells com un joc, i com a tal, se l'han d'agafar si vols tenir bons resultats.

—En el cas, possible, de què el nen o nena quedi aturat en l'interpretació del seu paper, què passa?

—Res. Sempre té l'ajut dels seus companys i, en tot cas, la seva espontaneïtat, la seva innocència, cobreix el "lapsus".

—"El Príncipe que todo lo aprendió en los libros". Quantes hores d'assaig?

—Moltes. Portaven dos messos quan la vàrem representar en públic, dins el concurs infantil. I s'ha de tenir en compte que assajàvem quasi cada dia. No és gens fàcil dirigir a tants a l'hora, noi.

Mentrestant, a Palamós, cada disabte i diumenge, nous petits-grans artistes van desfilant presentant una imatge del teatre, aquella que el fa ésser més estimat: la que ens parla de què el teatre no morirà per manca d'artistes.

X. de L.

Aquests artistes...

Pablo Serrano: Una mà venjadora i progressista

Per aconseguir l'arravatat, ombrívol, seguici de múltiples "El Pardo", que Pablo Serrano exposa a Art-3 de Figueres, hom pensa que l'artista féu lentes, llargues, vastes passejades crepusculars pels corredors, per les sales, pels recons, caus i cataus més fantasmagòrics i obsolets de la pinacoteca madrilenya.

I Goya, i Velàzquez i El Greco li anaven desant com un pòsit, com unes escorrialles, com un calfred i un vòmit de sang fosca i espessa... Li colpien tètricament la imaginació. El "Ruedo Ibérico" valleinclanesc, giravoltava furiosament i Pablo Serrano n'era l'eix.

Treballant, diguem-ne a cops de puny, barallant-se amb els temes distorsionats de "El Pardo", és quan l'artista assoleix les extraordinàries recreacions gestuals que presenta a Figueres. Ell és un gegant frenètic, lliurat enterament a reduir les dimensions dels models, a trasmudar llurs amables aparences, fent-ne joguines carregades de malastrugança: miniatures teratològiques d'una exactitud prototípica esfereïdora, amb tota la presència i amb tota la jeia d'un poderós document històric.

La seva imatgeria no és pas feta de dispersions o insinuacions arbitràries.

La seva imaginació sagaç, objectiva, penetra el mateix espai vital que embolcallà l'època d'aquests homenots estrafets. Pablo Serrano és un buf de vent subversiu que fa moure i fa trontollar el bronze de les petites escultures; un bronze que té color de lava i espessor de magma volcànic; el bronze de les campanes i dels canons.

La fosa en bronze d'aquests magnífics fetus, juntament amb la irreductible energia creadora i crítica de Pablo Serrano, no tenen parió. Estableixen una projecte peninsular on hi regna la més amarga carnestoltada. Denuncien la impenetrabilitat i la inèrcia crònica d'un país enquimerat, esquinçat, a rauxes de llibertat i d'intransigència, de misèria i de riqueses, d'heroisme estèril i de pauperisme moral... un país on la intel·ligència ha estat gairebé sempre bescantada.

Es tracta d'un artista important que ens obliga a reflexionar, a cavil-

lar. Pablo Serrano, cal remarcar-ho, posseeix el sentit de l'humor i de la tragèdia a bastament. Li agrada contrastar; frueix tot oposant i comparant proposicions grotesques (jamai pintoresques) que palesin la reacció contra unes personalitats, uns temes i uns esdeveniments que, si bé poden semblar característics d'altres segles, encara se'ns fan reals, encara els tenim força, massa, arrapats a l'ànima.

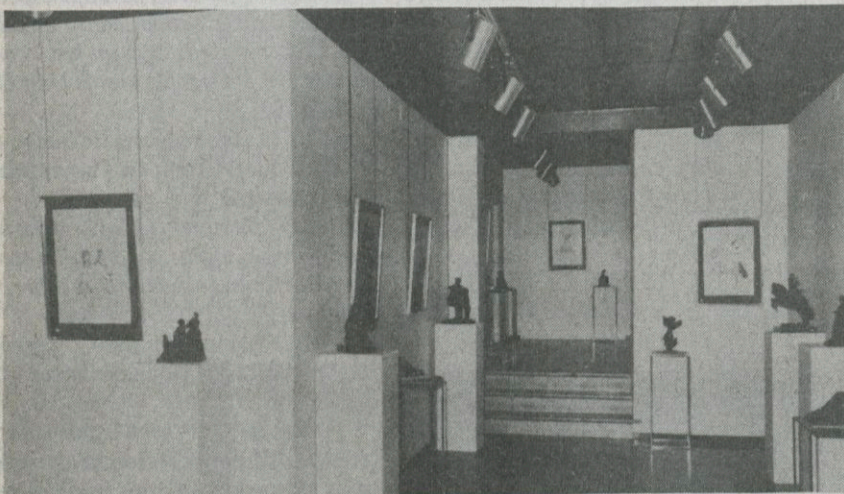
Altrament, en les seves litografies s'hi desvetlla un singular dibuixant espiritual, el pensament gràfic del qual ve frenat o alentit per una dèria poètica. Sap ésser ensem, profund i lleuger.

Insisteixo: tenim ara a Figueres, l'exposició d'un artista important. De besllum, a contraclaror, podem distingir-hi l'Espanya Negra, l'Espanya injusta i cruel que devora i anoreea els seus fills; que s'autodestruïx tot volent singularitzar-se. Pablo Serrano és el somni goiesc de la raó, que torna a engendrar monstres...

Criatures invertebrades, abonyegades, boterudes, inversemblants, aplegades a la Galeria Art-3 mitjançant un conjur sabàtic que només Pablo Serrano —i d'altres elegits pel diable— pot conèixer.

Tanmateix però, no trobo pas gens arriscat d'imaginar la invocació que podria fer bellugar i estremir-se tota aquesta trepa de personatges de malson. La invocació bé podria ésser aquella tan incongruent i enigmàtica aquell clam surrealista tan celtibèric "Vivan las caenas"!!!

Narcís Pijoan

VIAJES Costa Brava S.L.

AGENCIA DE VIAJES A.V.G.A.T. 27

BILLETES AVION Y BARCO EN EL ACTO.
VIAJES A MALLORCA Y A CANARIAS ETC.

RESERVA DE FERROCARRIL NACIONAL Y EXTRANJERO.
VIAJES A FORFAIT POR ESPAÑA Y EXTRANJERO.

Figueras, c/. Lesauca, 3 - Tel. 50 24 50 - Tx. 57191

D'aleshores ençà

Els bars

Ara fa poc, a Olot, un home d'ulls molt vius, amb grans i aspres solcs a la fesomia, amb l'esguard desenganyat del qui ha viscut molts anys, es queixava que, des que varen "entrar" els emigrants, el pobles es va enaiguar de bars: Pèrdua de temps, estones malaguanyades, sense treballar...

Les raons que menaven aquest home a parlar així tots les coneixem. Semblava tèmer una "colonització". Però, tot i així, em va fer pensar. És cert això que els bars han estat una aportació forània. Hem vist molts cops com els emigrants es reuneixen als bars i canten llurs cançons. I en sé els motius, i em commouen. I alhora em fan pena. Aquesta nostra civilització no es pot integrar. Ni ací ni a cap lloc. El capitalisme ho assola tot, deixa sense arrels, ens fa perdre la identitat, i no la podem recuperar enlloc, perquè arreu trobem el mateix: unes altres identitats estavellades. Per això canten, és una manera d'apropar-se esmaperduts i consirosos a llur identitat. Els qui estem condemnats a viure a grans ciutat ho sabem molt bé. Dins la desolació ciutadana, l'evocació fugissera de les terres de la infantesa ens emplena i ens complau. Qui canta recorda.

Hom s'adona moltes vegades que cal minvar el propi entusiasme quan pregunten d'on som i amb aire de suficiència mal dissimulada, responem que de l'Empordà. Això ho portem tots, ben cert.

Però les contrades a mig camí de Girona i Banyoles, els boscos espessos, d'un verd rutilant, la massissa roca de Castellfollit, Besalú, fugit de l'Edat Mitjana, els turons pedregosos vora França, el tramuntanal atüidor que udola nit i dia, i l'esperit sorneguer, malpensat, i aspre de la gent nadiua, tot ens crida i ens recorda que ésser d'aquestes terres és ésser molt ja de bon començament.

Aleshores, quan veus que aquesta imatge tan poetitzada fuig, llisca suaument, deixa la nostàlgia molt endins, cal pensar: no ha estat mai així? Tanta és la necessitat de conservar les arrels que desfigurem la realitat?

No. Els boscos romanen al mateix lloc, més empetitits; l'aire medieval del poble es manté, un xic sofisticat, de posaleta. La tramuntana bufa com sempre. Els puigs del Pirineu no s'han enfonsat.

S'hi ha afegit, però, més coses. A les ciutats hi ha suburbis on araconen la gent, i els camps esdevenen erms a la recerca de l'empar dels edificis que amaguin les seves vergonyes, edificis esmorteïts des del mateix naixement estant; carreteres assolellades, sense ombres saboroses, i bars, molts bars, on la gent ofega la solitud de no ser res amb la cançó i la copeta i aprén de memòria el seu passat, i el reviu per tal que no s'oblidi, tot alleujant la càrrega de la indiferència que, més tard o més d'hora, ens xipolleja a tots.

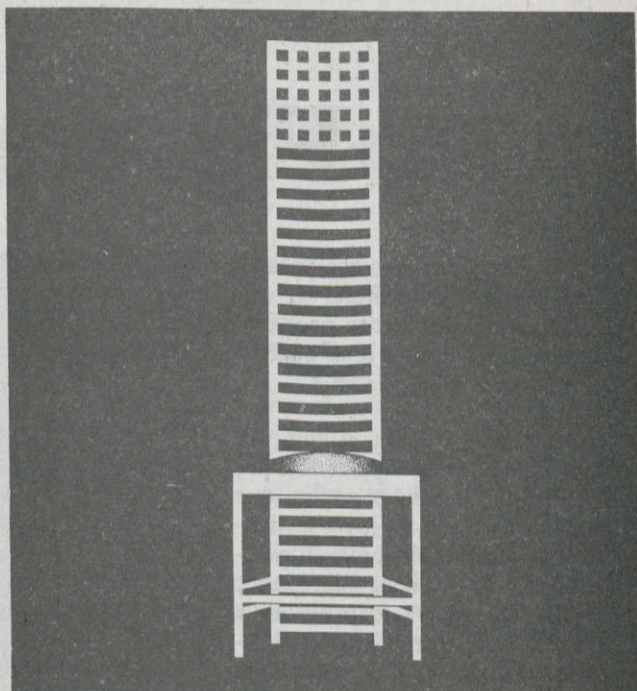
Vet ací, els bars.

Carme Mínguez i Fusté

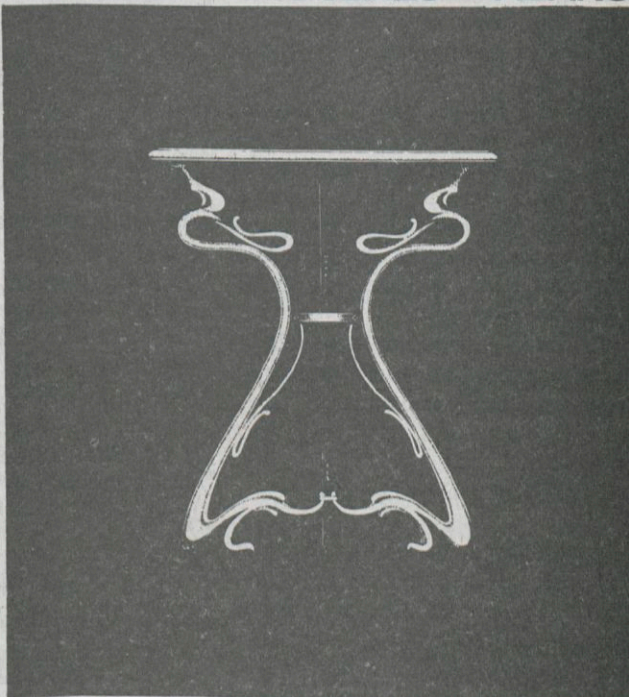
DOBLE EXPOSICIO COL·LECCIO

C.R. MACKINTOSH

LE CORBUSIER

RECORDS FIGUERES ABANS

OBJECTES RECOLLITS PER EN JOSEP M.ª JOAN ROSA

canaleta

inauguració:

29 d'abril a les 19:30 hores
fins el 29 de maig del 77

lloc:

c/sant llàtzer, 60 figueres

Figueres: Vint-i-cinc a

Es van complir la setmana passada els vint-i-cinc anys d'escoltisme a Figueres i, aprofitant l'avinentsa, en voldria parlar amb relativa profunditat.

D'aquest moviment, ben poc se n'han ocupat els mitjans de comunicació; i em sembla que, després d'un quart de segle de tasca educativa, ja és hora que se'n comenci a dir quelcom.

L'escoltisme va veure la llum per primera vegada, ja fa anys, fundat per Baden Powell, un militar anglès, que es proposà d'educar als joves mitjançant la natura i l'esplai amb un sistema, això sí, relativament militaritzat.

Acabada la guerra, cap als anys 40, mossèn Batlle tornà a portar l'escoltisme a Catalunya. Naixia altra volta aquest moviment a casa nostra, amb grans tendències dels "scouts" francesos, essent emparat per Acció Catòlica i amb la protecció general de l'Església.

Arribà a Girona l'any 51, passant el 52 a Figueres i Olot. Floria el moviment de B. P., promocionant, quasi podria dir-se, altra volta, les ensenyas catalanes, al nostre país. L'escoltisme oferia certs punts de resistència al "sistema", per la qual cosa va ser relativament perseguit.

Va introduir dins del món dels joves noves idees i nous fets quant a fe. I, per cert, ben positivament.

CANVI D'ESTRUCTURES

Ja més cap a ací, ara farà uns deu anys, es va produir un canvi molt profund en les estructures. Del sistema autoritari de Baden Powell, es passà a un compromís molt més democràtic, tant social com de fe. Va canviar, així mateix, el caràcter intern general, per tal de poder educar molt millor, introduint-se la "coeducació", que es va assimilar, ací, sense massa problemes. Dels mètodes preparats i estructurats, es va passar a "l'autogestió", costant, potser una mica encara, de fer entendre perfectament el que això representa.

A més, dos fets han marcat la vida de l'escoltisme català en general. L'un és la publicació del llibre "L'Escoltisme als anys 70", on es veu el canvi gran de l'escoltisme, adaptant els nous mètodes. L'altre, és la trobada general anomenada "Sinera 80", on gent de tot Catalunya es va fer la seva autorreflexió i autocrítica...

EDUCACIÓ...I POLÍTICA

Però no sóc pas jo qui ha de parlar de l'escoltisme, sinó els mateixos escoltes (minyons escoltes i guies Sant Jordi); els que ho són i els que ho han estat. I, per això, vaig mirar de trobar-me amb tota una colla de gent, i ho vaig aconseguir. Érem, al voltant de la taula: mossèn Joan Mollerusa, fins fa poc consiliari de l'Agrupament i avui consiliari diocesà de l'Escoltisme; Toni Calvó, antic cap de minyons; mossèn Enric Plantès, consiliari actual; la "Xixon" Heras, cap, en l'actualitat, de Rangers-guies, i Salvador Minobis, cap i veu cantant de l'Agrupament.

ells. Omiteixo els noms, ja que sembla que potser el que interessa són els fets i les opinions, més que qui ho ha dit.

—No veig que hi hagi cap inconvenient perquè deixi de ser-ho. Tingueu en compte que molta gent ha precisat i precisarà d'ell.

—Això de ser vàlid o no, és molt condicional. A mesura que l'escoltisme vagi trobant els seus camins, ho anirà essent. S'ha de superar cada moment que es viu, i per tant, per a ser vàlid, s'ha d'evolucionar.

—Oh! Es que negar que l'escoltisme és vàlid, ara, després de tants anys, seria el mateix que dir que aquesta nostra societat no val res.

—A mi em sembla que els que ho han de dir no som nosaltres sols, sinó tots aquells que hi tenen part: la mainada, els pares, els caps...

—Ara potser, és un moment un xic difícil per dir-ho. L'escoltisme té moltes opcions, i serà vàlid segons la que prengui. D'entrada, però, un moviment d'esplai sempre té raó de ser.

—Amb tot això dels partits, suposo que sortiran molts grups polítics de joves certament diferents.

—Cada cosa té el seu grup. Per a la política, hi ha els partits; per a l'esplai i excursionisme, hi ha els centres excursionistes. Però l'escoltisme preten l'educació integral de la persona.

—Pero és que l'escoltisme no ha de

"L'escoltisme fa persones, deixant de banda si s'està lligat a un règim o no"

Els vaig plantejar una qüestió concreta: Es vàlid l'escoltisme, com a moviment educatiu?

Després de formular la pregunta, quasi sense que ningú no s'ho proposés, es va entaular el gran diàleg entre

tenir res a veure amb cap partit polític, encara que tots sabem que, per fer país, ens han dit que feiem política. A més, som conscients de què als partits polítics hi anirà gent que ara són caps d'escoltisme; però això em sembla que

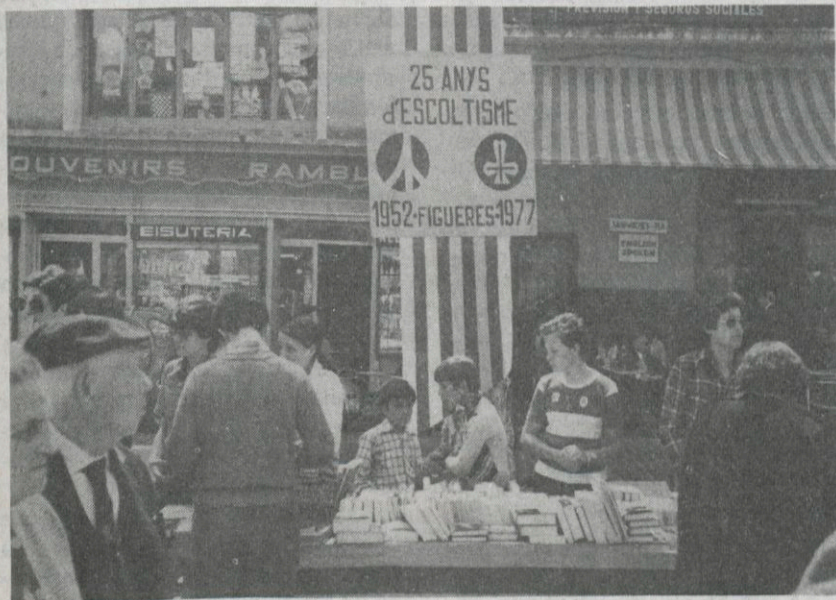

aps d'avui
parlen clar

ays de repressió escolta

1334

2 abril 2013

és bo, sempre que es jugui net.

—I, fins i tot, em sembla que l'escoltisme, per als partits polítics, ha de ser engrescador, tenint en compte la gent treballadora i dinàmica que hi ha.

—Molta gent dirà que es feia escoltisme per a la resistència i que ara això s'haurà acabat. I no! L'escoltisme fa persones, deixant de banda si s'està lligat a un règim o no. Havia estat un moviment d'avanguardia, amb gent dinàmica i d'empenta, i ara no s'ha de tancar, sinó ser present, més que mai, en la societat.

ESCOLTISME I RELIGIÓ

Vàrem estar parlant de moltes coses i tocàrem una opció: la social o la política. N'hi ha una altra, tan important o més, que és la de la fe. (I ací, algú, mig rient, va dir: "Profetas tiene la Iglesia"). Per resumir-ho una mica, podria dir que va quedar clar que l'escoltisme es va reconèixer que era ca-

tòlic, per bé que això d'apostòlic i romà va quedar en suspens. De totes maneres, es van dir frases importants com aquestes:

Aquest sí que és un veritable problema!

Els agrupaments han de viure i compartir amb profunditat la fe. Ha de ser un espai on, netament, es pugui compartir aquesta fe.

L'aspecte de fe, ara, és complicat, com ho era, temps enrera, el de país. I, potser, també ací ens tocarà anar a l'avantguarda.

La fe de l'escoltisme ha de ser una fe engrescadora, i això és difícil.

Dir, ara, que s'és creient, és quasi tant com dir que s'és d'Aliança Popular.

Em sembla que cal deixar clar que parlem de fe; no de religió.

SOCIETAT

Sí, em sembla que quedà clar. I quant al tema de l'escoltisme respecte a la societat, les opinions foren les se-

güents:

No és pas que eduquem la gent de cara a integrar-se a la societat de consum.

I tant! Cal veure tots els que, després d'estar a l'escoltisme, en surten rebotits de la societat.

I si fossim tots més conscients, tota aquesta gent encara hi toparia més.

Em sembla que ha de quedar clar que molts pares només porten la mainada a l'escoltisme, perquè saben que nosaltres la guardem una estona. Es clar que també n'hi ha dels altres.

PUNT FINAL

La xerrada encara va durar més. Però fins ací ja n'hi ha prou. La conclusió sobre la validesa de l'escoltisme d'avui, crec que no cal dir-la, ja que es pot desprendre clarament de tot això.

Em van demanar, però, que deixés constància d'algunes coses. L'escoltisme ha estat l'únic moviment situat en una línia de certa resistència a nivell de país i ha treballat una idea i un concepte de fe clarament post-conciliar. Per altra banda, hi ha hagut problemes a nivell de caps, de locals, mitjans, etc. Hi ha hagut, també, una gran incomprensió a nivell d'oficialitat i, alhora d'oposició per part de molta gent significativa. D'ajudes oficials, com és natural, tampoc no n'hi ha hagudes mai ("i quan ens les han ofert, els hem fer butifarra", assenyala algú). I malgrat tot, l'escoltisme ha anat endavant.

Tot això és i ha estat l'escoltisme durant vint-i-cinc anys de vida a Figueres. Que quedi clar!

Antoni Godoy i Tomas

¿El casino de juego de la Costa Brava, en el Empordà?

¿Por qué no el casino de juego de la Costa Brava, en el Empordà? Esta es la pregunta que acaba de formularnos un amigo, por cierto algo aficionadillo a frecuentar los locales de Canet-Plage, Le Boulou o Amélie les Bains, y por lo tanto conocedor de una serie de pormenores que rodean tales establecimientos y que a lo mejor son desconocidos por el resto de los mortales.

Sabido es que desde que la Administración levantó la veda en cuanto al juego de azar se refiere, se han producido en España como una loca carrera en pos de uno de estos casinos que, según parece, sólo se concederán con cuentagotas. A la Costa Brava, dícese, le corresponderá uno.

La cuestión es, simplemente, ¿dónde se ubicará ese uno?

TRAS LA RETIRADA DE S'AGARÓ, QUEDAN CUATRO ASPIRANTES

En un principio, sonaban dos nombres: S'Agaró y Cap Sa Sal. Después, entraron en la palestra dialéctica Lloret de Mar, la Platja d'Aro y Ampuriabrava. Más tarde, S'Agaró se retiró, o al menos así lo hicieron suponer las manifestaciones que hiciera el señor Ensesa junior referentes al juego, diciendo que a su entender "el juego debería estar bajo el control del Estado" por los peligros y riesgos que entraña, porque "si el joc no és estricta-

ment i severament controlat pels poders públics, pot suposar la introducció en el nostre país de persones i organitzacions poc recomanables..." Descartemos, pues, S'Agaró por no ser el juego santo de la devoción del señor Ensesa Montsalvatge.

Quedan, pues, Lloret de Mar, la Platja d'Aro, Cap Sa Sal y Ampuriabrava.

LA PLATJA D'ARO, LO MISMO QUE CAP SA SAL, "EMPUJA FUERTE"

Desconocemos las gestiones que estén llevando a cabo en Lloret de Mar. En cambio, sabemos que los de La Platja d'Aro "empujan fuerte". Tan fuerte como que ya se está hablando de formar una sociedad hispano francesa. La revelación nos la hizo recientemente don Enrique Llaudet, el que fuera presidente del Barcelona C.B. y ahora afincado deportivamente en la Costa Brava como presidente del Club de Golf de Santa Cristina.

Dijo que se habían mantenido contactos con los propietarios de los casinos de Le Boulou y Canet-Plage, que es una misma empresa, al objeto de ofrecerles el 25% de las acciones a cambio de su dirección técnica y la aportación de un pequeño capital. Que la cosa no es un simple proyecto, lo demuestra el que incluso estén apalabrados unos terrenos, entre La Platja d'Aro y Castell d'Aro, en donde se levantaría este emporium de juego con salas de fiestas, restaurantes, hoteles, cinematografía, salas de boule, roulette, black-jack, etc., y también un modernísimo dispensario médico para atender los casos de enfermedad y accidentes que ahora tienen que ser vistos en Girona o Barcelona.

Sabemos casi, casi en secreto, que también se habla del edificio de "La Caleta", aquel coloso que fue levantado en su día para hotel y se ha convertido en apartamentos. Espacio allí lo hay, ahora lo que ignoramos es si los apartamentos son propiedad de sus inquilinos o bien los alquilan anualmente.

Pasemos a Cap Sa Sal. Todos sabemos que cuando el señor Andreu construyó este soberbio hotel se dijo que la idea primordial era el juego. El lugar: apartado del mundanal ruido; el confort: con sus grandiosas salas; el diseño: cada piso parece independiente de los demás... En fin, el conjunto del Cap Sa Sal puede ser fácilmente habilitado para casino y quizás con el tiempo, uno de los dos casinos de más renombre del Mediterráneo. De momento, y a nuestro entender, no le falta nada para con unos ligeros retoques transformarse en un lujoso casino de juego.

AMPURIABRAVA PODRIA GANAR LA "PELEA"...

El cuarto emplazamiento es Ampuriabrava. Estos madrugaron quizás más que los demás, pues ya en diciembre de 1975 enviaron al ministro

CARROCERIAS

ORINOCO

ANGEL CRUMOLS PEY

planchistería
pintura de automóviles AL HORNO

c/. LA JUNQUERA, 134

TELEFONO 50 32 13 PARTICULAR 50 40 01

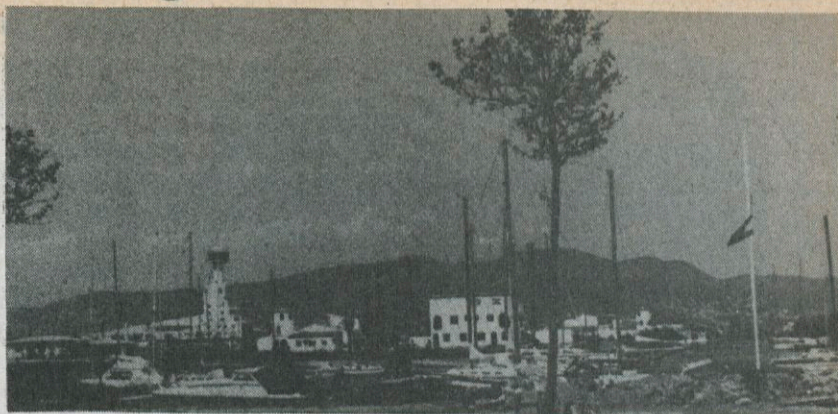
FIGUERAS

Cap Sa Sal y Ampuriabrava, con grandes posibilidades

de Información y Turismo una instancia solicitando: "Que habiendo presentado este escrito y documentación acompañada, produzca el correspondiente expediente del que resulte el interés que ofrece "Náutica Ampuriabrava" para la instación de un casino de juego, cuando la norma legal lo autorice, dando así a mi representada la prioridad que merece por su situación y medios económicos, todo ello dentro del complejo urbanístico conocido por Ampuriabrava ubicado en el Golfo de Roses."

El edificio del club "Náutica Ampuriabrava" ofrece, al igual que el ya descrito de Cap Sa Sal, enormes posibilidades des para acoger al casino: dispone ya de piscina climatizada, duchas, gimnasio, sauna, restaurantes,

snack-bar, grandes salones en direntes pisos "que fueron pensados a su día para el mañana en que se autorice el juego el España", reza textualmente la instancia que se cursó al ministerio.

Otra ventaja que esgrimen los defensores de Ampuriabrava como enclave para el casino es su proximidad con la frontera, alegando que si en las épocas normales los catalanes son los principales clientes de los casinos del Roselló, los franceses serían otro tan-

to en cuanto al Casino de Girona, si se sitúa a su alcance.

A LA ESPERA DE LA DECISION DEL ESTADO

Bien. Hemos presentado las principales opciones para situar el casino de juego en nuestra provincia. Que cada cual haga sus cábalas, como si se tratara de una quiniela, y esperemos lo que decidirá el Estado.

GER

6 x 9

Por By Sens

PALOS AL FENOMENO TURISTICO

Casualmente hemos leído ahora la declaración final, íntegra, de aquella buena intención que se llamó el Debat Costa Brava. Y ocurre lo de casi siempre: Nos pasamos del "todo va bien" al "todo va mal", sin transición, perdiendo la postura de equilibrio perdurable que siempre se echa en falta. El Debat detectó cosas a manta, como cualquiera que se lo proponga "después" de las transformaciones colectivas. Y junto a sospesar hechos con gesto positivo se desata en irreverencias ante el fenómeno turístico que, menos mal, serán solamente palabras. Porque lo demás está ahí, en cada uno, incluidos los irreverentes...

El debat, por ejemplo, detectó que "los hombres y los pueblos del litoral han estado fuertemente traumatizados y transformados por la inundación del fenómeno turístico". Vaya, hombre. Pues realmente hay que

agradecérselo al fenómeno turístico. ¿Y cómo estaban antes de la transformación? De ejemplos así hay demasiados. Da la sensación, sorprendente, de que se ha visto a distancia —a mucha distancia— con un tipo de mentalidad apoltronada e irreal que en el fondo, en otros aspectos, es lo que estuvo atacando el propio Debat. Como aquello de morderse la cola.

PROHIBICION CON RECUADRO

Continua sin gustarnos esa prohibición con recuadro del programa oficial de las Fires i Festes de la Santa Creu: la de que no pueda ser reproducido sin la debida autorización. Las razones pueden comprenderse, porque pulsan la vertiente económica. La comisión de fiestas está izando con fe el hecho estimulante de que la programación de las ferias apenas produce déficit. Cortando con este patrón importante, pero tal vez también peligroso por las ideas que pueda cercenar la edición del programa oficial se autofinancia con las cifras que se fijan para reproducirlo. Lo interesante es no perder. Y así, la edición, va ganando. Pero, desde otro ángulo, la nota resul-

ta fatal. ¿No es más importante el sentido de la difusión? ¿No es mejor que el programa pueda ser reproducido cuantas más veces mejor para llegar a más personas e incluso a más lugares?.

La comisión de fiestas, nos parece, no es ninguna sociedad anónima que inventa nada y a la que hay que pedirle autorización para difundir su acuerdo final. Ellos representan a los figuerenses, laboran desde su puesto, y sacan un texto festivo que va dirigido a todos para que todos participen. No se trata de una nueva máquina, sino de un hecho popular. Además, lo realmente trascendente ahí, no es otra cosa que el contenido. O sea, que mejoren los proyectos, que se apoyen las líneas festivas, que —dentro de lo que cabe— se procure variar. Mientras ese fondo tenga potencia, lo demás daría igual. Puede haber por ahí cosas magníficas que fueron presentadas de la manera más sencilla, más económica posible...

EL ETERNO APAGON

De un proverbio griego chipriota: No quedan chispas en las cenizas del año pasado.

Adquireixi el seu televisor

Philips
en blanc
i negre
o en color

establiments

Albert

Monturiol, 13
i Peralada, 13
FIGUERES

els compradors
exigents prefereixen
tv Philips

Philips
Televisor K11
color

PHILIPS

Entre bastidors

El grup d'animació

Els grups d'animació han estat notícia, perquè, en pocs dies, n'hi ha hagut quatre que han intervegut en sengles festivals.

En primer lloc, organitzat pel Congrés de Cultura Catalana, actuà el Dia de Sant Jordi, a la Rambla, el d'"Els Poltrons". Basat en l'art del pallaso, montaren un espectacle com els que estem acostumats a veure al circ: garrotades, jocs de mans, música, crits, plors i rialles, però donant-li un aire senzill i casolà, que els permetia arribar completament als infants i també a la gent gran; dalt de l'escenari, potser un xic reduït, cosa que en algun moment fou un impediment, demostraren gràcia i enginy; però, a voltes, se'ls acusà falta de preparació i de personalitat.

Ahir, dia 3, actuaren dos grups que, per una manca total de coordinació dels organitzadors, ho feren a la mateixa hora i en llocs diferents. Un és el grup figuerenc "La Buçota", que ja ha fet algunes actuacions pels pobles dels voltants i també a la nostra ciutat (Diada de l'arbre), però que ahir, a la inauguració del carrer Peralada, podríem dir que feren la seva presentació oficial. Sabem el que significa que per a ells i també com l'havien preparada; suposem que arribaren a aconseguir el vist i plau de tothom.

L'altre actuació fou la del grup "La Serpentina", al Patronat de la Catequística. Va inaugurar un cicle que l'entitat pensa organitzar durant els pròxims mesos i que substituirà de tant en tant les sessions de cinema dels diumenges a la tarda. Aquest cicle s'inclou en el IV Festival Internacional de Titelles, que, organitzat per l'Institut de Teatre, a Barcelona ciutat, i la gent d'Enllaç, a comarques, recorrerà aquest estiu els Països Catalans. Hem de recordar aquí la gran tasca que fa Enllaç tant en el terreny musical com en el d'animació, ja que promocionen molts dels espectacles d'aquest tipus. A Figueres, el Festival continuarà dissabte, dia 7, amb el grup "Garibaldis". En el pròxim número, intentarem de donar-vos més informació del festival, a les comarques gironines.

També volem dir que el 30 d'abril i l'1 de maig, l'Elenc Santperenc representà al Patronat l'obra de Joan Oliver "Allò que tal vegada s'esdevingué". No ho vam poder anunciar abans, a causa de la poca propaganda realitzada.

L'Elenc de Llançà, finalment, ens comunica que el 7 i 8 de maig representarà allà l'obra "El nostre poble", de Thornton Wilder, que potser ja coneixeu amb el títol castellà de "Nuestra ciudad".

Samsó Oliver

La situació de la dona dins l'Estat Espanyol

Seguint les nostres reflexions sobre el comportament actual de la dona en el món de la política, hem de constatar que la mateixa és el resultat de l'evolució d'una cultura determinada que ha perpetuat, tot agreujant-la, una dicotomia: l'existència de dos sistemes de valors, de dos mons, basats en la diferenciació sexual de la Humanitat. El món de la tendresa, de la

comprensió i de la submissió, assignat a la dona; i el món de la competència, del poder, de l'agressivitat, de la iniciativa i del triomf, reservat a l'home.

La dona, a gairebé totes les cultures, ha estat definida per una funció: *la maternitat*. Funció contingent —no totes les dones són mares i parcial des del moment que no exhaurix les possibilitats de realització personal i de projecció en la vida de la dona.

Conseqüència d'aquesta adjudicació del paper exclusiu d'*esposa* i de *mare*, les primeres marginades han estat, doncs, les solteres. Admès que la dona està biològicament capacitada per a ser membre actiu en les arts, les ciències i el treball, d'on ha estat sistemàticament rebutjada, cal pensar que aquests camps han resultat privats de l'aportació que hi hauria pogut fer la dona; mentre que la seva absència en aquests dominis es volia justificar per una pretesa inferioritat, sense adornar-se que era un cercle viciós que calia trencar; l'educació rebuda i el paper assignat i que la dona havia assumit durant segles n'eren els únics responsables.

La discriminació de fet que existeix en el camp laboral, per exemple, és correlativa a la de dret que trobem a les lleis imperants a l'Estat espanyol durant anys i panys.

N'és un exemple la incapacitat legal a què ha estat sotmesa la dona fins a la recent reforma del Codi Civil (maig 1975). La reforma ha mitigat, en part, les discriminacions i les nefastes conseqüències que pesaven sobre la vida de la dona; malgrat tot, encara subsisteixen punts tan importants com els que fan referència a la pàtria potestat i a l'administració dels béns ganancials, que continuen essent privatis de l'home. També en el Dret penal trobem articles discriminatoris.

La contribució de la dona a la Cultura ha estat mínima. Igual que la manca de presència, i per tant d'influència, de la dona als òrgans de decisió, als càrrecs de juntes de societats i de clubs culturals o recreatius. Més encara, algunes d'aquestes societats i clubs exclouen de fet, i de vegades de dret i tot, la mera pertinença de les dones com a simples socis. Quantes dones són regidors? I quantes són alcaldesses? Absències serioses, aquestes, i encara en podríem trobar de més greus als executius dels partits polítics i, sobretot, al Govern.

En resum; el món de la cultura, del treball, de la ciència, de la llei, del govern i, fins i tot, de la religió *és el món de l'home i per a l'home*.

Montserrat Minobis i Puntonet

Castelló d'Empúries Conferència sobre l'Estatut i taula rodona per a tractar dels aiguamolls

El proper divendres dia 6, a les 9 del vespre, tindrà lloc, al Centre, de Castelló d'Empúries, una conferència col·loqui que tractarà de la campanya "Volem l'Estatut", dintre l'Assemblea de l'Alt Empordà.

La presentació anirà a cura d'Anicet Juncà, i faran el parlament Pilar Heras, Narcís Genis, Josep Ripoll i Antoni Viscasillas.

Altrament, i organitzat pel Grup de Defensa dels Aiguamolls Empordanesos, tindrà efecte dissabte dia 7, a les onze del matí, una taula rodona sobre la problemàtica dels aiguamolls. Parlaran Jordi Sagatal, com a biòleg; Josep Poch, agrònom; Joan Armangué, economista; Conxita Ribas, Advocat, i Ramon Artal, com a urbanista.

Aquesta taula rodona promet ésser interessant, car es plantejarà l'organització de la propera ocupació pacífica dels maresmes, que es farà els propers 21 i 22 d'aquest mes, i que seria com una mena de festa popular amb diferents actes, xerrades, balls, grups d'animació, itineraris pel maresme, acampada nocturna, recitals, i amb la possible actuació de Guillermina Motta i Joan Manuel Serrat.

Jordi Gratacós

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

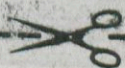

☐ Trimestral	☐ Semestral	☐ Anual
Nom		
Adreça		Telèfon
Població		

Forma de pagament

☐ Presentació factura	3 mesos
☐ Gir postal	6 mesos
☐ Taló bancari	12 mesos

Data i signatura

Llengua, cultura i democràcia

Molta gent afirma que vivim en una Europa democràtica. Parlem-ne. Democràcia, segons ens diuen els diccionaris i, a vegades, els nostres dirigents polítics, és el mot genuí d'expressió de la voluntat dels pobles en auto-governar-se. Ara bé. Tothom ha nascut amb la mateixa igualtat de drets i de deures: això ens ho han dit Jesucrist en el seu Evangeli, Marx i Lénin, com a idealistes del benestar humà, i la ONU ratificant la Declaració dels Drets de l'Home.

Partint d'aquesta base, forta de moralisme, considerem que tota multitud, petita o gran, de persones que parlen una mateixa llengua i tenen una cultura i una història pròpia, i la voluntat d'ésser, tenen el dret de constituir-se en nació lliure; com també tenen el deure de defensar aquest dret. Seguint aquest camí és possible d'arribar a viure en completa democràcia. Però, per ara no és així. Qui en té la culpa? És probable que el mal ens vingui de les ambicions imperialistes dels grans Estats; aquests Estats que pretenen formar una Europa Unida, però que cada un té el propòsit d'ésser el més gran i el més fort dins d'ella per tal de domi-

nar-la amb un sistema democràtic propi, denominat diferentment, del poble, d'expansió, orgànic, capitalista, etc., etc...

De qualsevol mena d'aquestes democràcies, nosaltres en protestem; la democràcia no té adjectius; és democràcia i prou. I, dintre la problemàtica Europa que diuen estant forjant, tant hi han de tenir vot i veu els grans, o sigui els alemanys, francesos, anglesos, etc., etc... com els ciutadans arrellats en les ètnies existents al nostre continent i que sumen molts milions de sers humans.

Diferentes llengües i cultures tan poden conviure en un Estat petit com dintre una gran Confederació d'Es-

tats. Tot és qüestió de bona voluntat i de saber compenetrar-se dels deures cívics mutus.

No costa gaire esforç de prendre exemple de Suïssa: Quan es constituí en 1848, l'Estat Federal, el formaren 22 cantons amb iguals drets i deures amb quatre idiomes diferents; l'alemany, el francès, l'italià i el reto-romànic, (aquest darrer, no saben però, conté vocables catalans, com cap, nou, port, bou, i d'altres). Els quatre idiomes són oficials i emprats indistintament en les esferes oficials. Aquesta diversitat de llengües i cultures enriqueix el caràcter nacional i estructura les normes de convivència de llurs respectives nacionals. El que vol dir, que en un país que es respecten les llengües i les cultures, es tenen en compte i es respecten totes les maneres de pensar; això és la veritable democràcia; sense coaccions, vexacions ni humiliacions per a ningú.

Cal remarcar, també, el fet de que Suïssa és el sol Estat Europeu que ha pogut viure en pau al mig de les guerres que han terroritzat tantes vegades l'Europa. Avui, creiem que és factible un Federalisme Europeu Democràtic; car és evident el desvetllament de la voluntat d'emancipació dels pobles com també són evidents els progressos de la nostra civilització.

Jaume Quintana

D. Manuel María Muñoz y Fernández

LICENCIADO EN MEDICINA Y CIRUGIA

Médico Interno de Guardia, asistente al C.L.C. del INSTITUTO PROVINCIAL DE MATERNOLOGIA DE BARCELONA.

Ex-Médico Interno y Médico Asistente del INSTITUTO DEXEUS DE BARCELONA.

ESPECIALISTA EN OBSTETRICIA Y GINECOLOGIA
DIAGNOSTICO PRECOZ DEL CANCER GENITAL
ESTERILIDAD CONYUGAL

Consulta diaria: Previa petición de hora
c/. Colegio, 54 - 3.º - izquierda - Tel. 50 45 19
FIGUERAS (Gerona)

D. Manuel María Muñoz y Fernández, Licenciado en Medicina y Cirugía por la Facultad de Medicina de la Universidad de Zaragoza. Especialista en Obstetricia y Ginecología por la Universidad de Barcelona (O. M. 28 de marzo de 1968), comunica a su distinguida clientela, que por haberle sido adjudicada una plaza de Médico Adjunto de especialista de Toco-Ginecología, en la Residencia Sanitaria General Alvarez de Castro de Gerona, en fecha 31 de marzo de 1977, La Compañía Previsión Popular S. A. ha creído conveniente, por su parte suspender mis actuaciones profesionales, por cuyo motivo, hasta nuevo aviso, no se atenderán las consultas de los asociados de la mencionada Sociedad, en régimen de igualatorio, permaneciendo particularmente a su total disposición.

Censura Sanitaria Provincial núm. 226.

Camallera

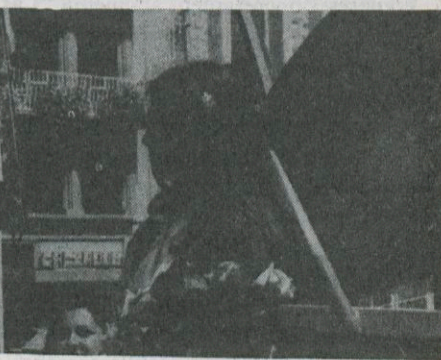
Mostra de ballets i danses populars

Dissabte, dia 10, sota l'organització del Centre d'Estudis Comarcals J. Ribot, se celebrarà, a les 10 de la nit, al Sonora Cinema, de Camallera una mostra de ballets i danses populars, a càrrec de l'Esbart "La Farandola", de L'Escala.

La direcció coreogràfica anirà cura d'en Josep Clos, i la direcció musical d'en Lluís Albert.

El programa constarà d'un variat repertori de ballets i danses catalanes acompanyades d'uns comentaris que faran referència als fets històrics que motivaren la seva naixença.

Fires/Flash

Diversos aspectes del començament de les Fires i Festes de la Santa Creu de Figueres, durant el propassat cap de setmana. Es tracta, com podeu veure, de la celebració de la popular Fira del Dibuix i de la Pintura, a la Musa de la qual, *Angels Isern*, va fer el pintor *Granados Llimona* el retrat corresponent. El reportatge mostra també la Pubilla de Figueres, *Lourdes Perpiñà*, moments després d'haver estat proclamada, i el lliurament del primer premi de Fotografia, al seu guanyador, *Xavier Codolà*.

Racó Jove

Figueres: Recital de Serrat i projecció de "La Ciutat Cremada"

Com a conseqüència de la publicació del rumor sobre un possible recital a càrrec de Serrat a la nostra ciutat, ens ha estat notificat que el cantant actuarà a Figueres, concretament al cinema "Las Vegas", el dia 22 de juny proper, dimecres.

També podem ja anunciar que es tractarà d'un recital de caire benèfic, car els diners que s'obtinguin seran destinats al conjunt monumental de Santa Maria de Vilabertran.

Després de l'èxit assolit amb el Pessebre Vivent, el Patronat de Santa Maria de Vilabertran ens comunicà que tenia previstes altres realitzacions en aquest lloc, és a dir, manifestacions artístiques, recitals, etc. Realment, Santa Maria de Vilabertran (que, possiblement, algun dia s'arribarà a convertir en el centre cultural de l'Empordà) s'hi adapta. Però creiem que el ci-

nema "Las Vegas" reuneix dues condicions importants —cabuda de públic i comoditat per als espectadors—, per tal de complir també un parell d'aspectes extraordinaris: sentir en Serrat i ajudar el conjunt de Vilabertran.

Recordem que en Joan Manuel Serrat no ha prodirat gaire llurs actuacions després de la seva tornada a Catalunya, i que a la nostra ciutat no hi ha cantat des de l'any 1965, per la qual cosa es farà més interessant aquest recital, dintre del qual, sens dubte, inclourà els seus nous temes i, possiblement, alguna estrena.

"LA CIUTAT CREMADA"

Dins del marc de les Fires i Festes de la Santa Creu, divendres vinent tindrà lloc al cinema "Juncària" l'estrena del film d'Antoni Ribas, "La ciutat cremada". Tal i com s'anuncia, la pel·lícula és un triomf del cinema català, tant pel que fa al seu esperit, com per la història que conta, sense oblidar la categoria internacional de la cinta. Aquesta pel·lícula la vaig poder veure a Barcelona durant els primers dies de la seva estrena, amb tot l'ambient en el públic; i en més d'una ocasió, els aplaudiments ompliren la sala de projecció. Es tracta d'una visió nova i moderna de la història contemporània de Catalunya. Mary Santperè i José Luis López Vázquez tenen unes actuacions molt destacades, en "La Ciutat cremada". També un gran nombre d'actors i personatges polítics, que col·laboraren en la realització de la pel·lícula.

Josep Maria Ortega

**PAPELES
PINTADOS**

PINTURAS

ANEXOS - PINTURA

MOQUETAS (suelos y paredes)

PAVIMENTOS SUELOS

**Distribuidor oficial de
SHARK - COLOWALL - GOYA - REGIS
BANAKA - VENILIA - NOVUM - etc .**

PROCOLOR - BRUGUER - HEMPEL'S - XILADDECOR - FAGESCO
TARRACOL - etc.

PINCELES - BROCHAS - RODILLOS - DISOLVENTES - COLAS
AGUARRAS - MASILLAS - LIJAS - APAREJOS - etc.

SHARK - EMFLON - SOMMER - SOLNY - etc.

SHARK - SOMMER - SINTASOL - PLASTINO - etc.

San Lázaro, 55 - 18 de Julio, 12 Tel. 501529 FIGUERAS

TF-1

PELÍCULAS

Miércoles	4 20.30.-	La Maison des Autres
Jueves	5 20.30.-	La Ligne de Demarcation
Viernes	6 20.30.-	Les Choutes
Sábado	7 21.30.-	Peyton Place
Domingo	8 20.30.-	La coline des potences
Lunes	9 20.30.-	Les Branquignols
Martes	10 20.30.-	Histoire de l'aviation

9 PAÍS RECOMIENDA:

Miércoles	4 22.10.-	Les grandes énigmes
Jueves	5 21.20.-	L'événement
Viernes	6 16.30.-	Hockey sur glace
Sábado	7 22.00.-	Concours Eurovision
Domingo	8 19.15.-	Les animaux du Monde
Lunes	9 19.00.-	Bonsoir Chef
Martes	10 21.45.-	Bruits en Fête et sons de plaisir

A-2

PELÍCULAS

Miércoles	4 20.30.-	Capitaines et Rois
Jueves	5 15.05.-	Les Russes arrivent
Viernes	6 20.50.-	Que viva México
Sábado	7 17.10.-	Des animaux et des Hommes
Domingo	8 21.40.-	Angoisses
Lunes	9 21.55.-	Tous les chemins mènent à Rome
Martes	10 20.35.-	Fièvres

9 PAÍS RECOMIENDA:

Miércoles	4 15.30.-	Flipper le Dauphin
Jueves	5 20.30.-	Un taxi dans Londres
Viernes	6 20.30.-	Un juge, un flic
Sábado	7 14.10.-	Les jeux du Stade
Domingo	8 20.30.-	Musique and Music
Lunes	9 20.30.-	La tête et les jambes
Martes	10 15.05.-	Département S

FR-3

PELÍCULAS

Miércoles	4 20.30.-	Boccace 70
Jueves	5 20.30.-	La ligne du Fleuve
Viernes	6 20.30.-	L'Héritage
Sábado	7 14.05.-	Gemini Man
Domingo	8 22.30.-	Trafic en haute mer
Lunes	9 20.30.-	Archiné de le clochard
Martes	10 20.30.-	Le prisonnier de Zenda

9 PAÍS RECOMIENDA:

Miércoles	4 18.45.-	Le travail et la science
Jueves	5 19.40.-	Tribune Libre
Viernes	6 21.30.-	Les grandes Batailles du passé
Sábado	7 20.00.-	Les animaux chez eux
Domingo	8 20.30.-	L'Homme en question
Lunes	9 20.00.-	Les jeux de vingt heures
Martes	10 18.45.-	Le club d'Ulysse

La programación de TF-1 se emite simultáneamente hasta las 18.00h en FR-3, en color.

INTERFERÈNCIES

L'estil fa la cosa. Així, el barroquisme metafòric mestallat amb la tria curiosa de termes, justifiquen que LOS RIOS, traduïts en català, esdevinguin el riu que es fa l'autor a la contonada de l'art literari.

***

Si se suprimissin sintonies i avalots presentatius, guanyaria la nostra paciència i guanyaria el país. Espanya no se'l pot pagar, i sembla que la TELEVISIÓ no sigui espanyola.

***

UN, DOS, TRES és, sens dubte, el millor espai de la TELE, en el seu gènere. Legard, i malauradament no fa escola, resulta simpàtic i competent professional. Però els concursants, sobre tot amb guardons acadèmics, ens surten d'una incultura aclaparadora. Sí. La reforma universitària s'imposa.

Si la TELE no cobra cap tant dels oculistes, la justícia és un mot buit de sens. Entre guspies, boïgues, llampecs i l'escola dels Lazarefistes tenim por de no ser orbs o almenys guenyos o estràbics.

***

En MISERICORDIA, de Pérez Galdós, qualsevol semblança amb l'original fou una pura coincidència. Adaptar, perquè el procediment ho demani, que hi farem. Però desvirtuar sense cap raó vàlida és, a més de presumptuós, ximple.

***

Ja ho digué l'Alexandre Dumas. A la història se la pot violar a condició de fer-li fills. Però quan es fa cohabitar una obra mestressa amb simbolismes de "corte de los milagros", àngels amb ales de carteró, cors musicals estrafolaris i xerrameques, no es pot anar gaire lluny quant al part pertoca. Enhorabona.

Programes del circuit català de

Dimecres	4 14.00.-	Miramar
	17.00.-	Català amb nosaltres
Dijous	5 14.00.-	Miramar
	17.00.-	Barcelona RTVE
Divendres	6 14.00.-	Miramar
Dissabte	7 11.30.-	Terra d'escudella
Diumenge	8 16.00.-	Terra d'escudella
Dilluns	9 13.30.-	Miramar Esportiu
	17.00.-	Lletres catalanes
Dimarts	10 14.00.-	Miramar
	17.00.-	Giravolt

A partir de les 23.30 hores, de dilluns a divendres i per la segona cadena, hom repeteix el programa de la tarda.

Muchos goles, poco juego y justo triunfo de los Figuerenses

ARBITRO

Sr. Borrero. Floja labor la de este colegiado que, en un partido de suma corrección, tuvo algunos fallos bastante garrafales. Los más destacados fueron a los 36 m. de juego, cuando Cortada dentro del área derribó a un delantero contrario y cambió el claro penalty por un golpe franco. El m. 53 el interior Galera marcó en claro orsay que subió al marcador. A los 57 anuló un bonito tanto a Echegoyen, cuando ya había señalado el centro del terreno de juego. Por tanto, estas equivocadas decisiones pesaron en gran manera a la hora de juzgar su cometido.

ALINEACIONES

FIGUERES: Gabi, Brugués, Cortada, Torrens, Bartolomé, Carbonell, (Moradell); Vilarrodá, Cros (Salazar), Fernández, Vilar y Echegoyen.

BARCELONA: Blay, Navarro, Latorre, López, Orti, (Del Moral), Gratacós, Carrasco, Began, Candi, Galera, (Gallego) y Calderé.

GOLES

En abundancia y de variado estilo. Tres en la primera mitad, favorables todos al Figueres y cuatro en la reanudación, repartidos equitativamente. A los 9 m. Vilarrodá al transformar una pena máxima inauguró el marcador 1-0. Al m. 20 Fernández de certero cabezazo a pase de Echegoyen el 2-0. A los 34 m. Vilarrodá cruzándose ante Blay marcó el 3-0. Galera a los 53 m. puso el 3-1 en una jugada comentada con anterioridad. A los 75 m. gran jugada de Vilar con medido centro a Fernández, que con la cabeza aumentó la cuenta 4-1. Al m. 79 Echegoyen pasa a Vilar que cruza al lado opuesto cuando el portero iniciaba la salida 5-1. Finalmente, a los 84 m. llegó el definitivo resultado de 5-2 en jugada personal de Carrasco, tras quebrar a varios contrarios.

COMENTARIO

El encuentro que estaba enmarcado dentro de las Ferias y Fiestas de la Santa Cruz, no registró una entrada muy boyante. Sin embargo, el tiempo acompañó y el terreno de juego estaba en condiciones bastante óptimas para la práctica del fútbol. La lástima es que, lo que se dice fútbol, vimos muy poco y servido en pequeñas dosis. Ahora bien, el juego transcurrió dentro de unos cauces muy deportivos y la corrección imperó en todo momento. Bastará decir que a lo largo de los noventa minutos, ninguno de los veinticuatro jugadores que intervinieron en el partido, fuera amonestado.

ASÍ VIMOS A LOS DOS EQUIPOS

FIGUERES: el conjunto figuerense realizó un encuentro que sin llegar a entusiasmar a la parroquia, si fue lo suficiente práctico como para adjudicarse los dos puntos. Fue un justo vencedor con un resultado amplio y

favorable como hacía bastantes jornadas no lograba.

Los unionistas dominaron ampliamente en la primera mitad y a ratos en la segunda. Ante el portal contrario fueron más certeros y con un mayor sentido de gol. Lanzaron ochocórnerns (6 y 2). Destacaron Bartolomé, Fernández, Vilarrodá y algunas cosas de Echegoyen.

BARCELONA: jóvenes y con buena planta los azulgranas, demostraron también una buena preparación física. Técnicamente, los hemos visto inferiores a otras formaciones de pasadas temporadas. El que quizá causó mejor impresión fue el exterior Carrasco. Encajaron cinco goles y pudieron apechugar con algún otro más. En líneas generales, no pasaron de un conjunto del montón. Forzaron cuatro saques de esquina, todos en la segunda parte.

Como apostilla final, sólo restará decir que, tras su victoria sobre las huestes "blaugranes", el Figueres se afianzó en la segunda plaza al tiempo que reducía en un punto su desventaja con el líder Europa.

Joaquín Ballester

¿Quién tomará el relevo al señor Pagés?

Esta vez parece va en serio. El Sr. Pagés, no se cansa de repetir a quien se lo pregunta. A final de temporada dejará la presidencia unionista. ¿En manos de quién? Esto ya no lo sabemos y, habrá de esperar un poco más para saber con certeza el nombre de su sucesor.

El actual presidente, ha llevado con sumo acierto las riendas de la entidad durante cuatro temporadas. En este ciclo, creemos que, el club no sólo no se ha estancado, sino que ha llevado una brillante trayectoria. O sea que, el saldo es favorable al Sr. Pagés.

Todavía está a tiempo de rectificar el presidente actual y seguir otra temporada más en el cargo. Esto, a no dudar, sería bien recibido por la "hinchada" local. Ahora bien, si su decisión es firme e irrevocable, nada tenemos que objetar. Cada cual es libre de tomar sus decisiones.

Pero también queremos dejar constancia de que, según rumores, hay una persona dentro de la directiva que podría hacerse cargo de los destinos del club. Según dichos rumores, el vicepresidente Sr. Blasi, podría ser el nuevo presidente. Tiempo al tiempo.

J. B. U

Resultados

REGIONAL PREFERENTE

Vic, 1; Badalona, 0.
 Manresa, 5; Malgrat, 1.
 Júpiter, 3; Gavà, 1.
 Tortosa, 0; Andorra, 0.
 Horta, 1; Hospitalet, 0.
Figueres, 5; Barcelona, 2.
 Montcada, 1; Europa, 1.
 Ibèria, 3; La Cava, 2.
 Calella, 2; Oliana, 4.
 Gramenet, 1; Masnou, 2.

Clasificación: Europa, 46 puntos;
Figueres, 42; Malgrat, 40; Júpiter, 39;
 Badalona, 38; Gavà, 37; Andorra,
 35; Horta y La Cava, 33; Vic, 32;
 Oliana y Montcada, 31; Tortosa,
 Masnou y Hospitalet, 30; Barcelona,
 29; Manresa y Calella, 28; Ibèria,
 25; Gramenet, 23.

PRIMERA REGIONAL

Mediterráneo, 1; Llefià, 1.
 Olot, 2; Blanes, 1.
 Palamós, 2; Marítim, 2.
 Arbúcies, 2; Cardedeu, 1.
 Llansà, 2; Roses, 2.
 Sant Celoni, 1; Sant Hilari, 0.
 Premià, 2; Guixols, 1.

Lloret, 5; Palafrugell, 0.
 Artiguenc, 1; Bufalà, 0.

Clasificación: Olot, 50 puntos;
 Sant Celoni, 47; Palamós, 46; Arti-
 guenc, 41; Marítim y Bufalà, 40; Llo-
 ret, 38; Premià, 36; Blanes, 31; Mata-
 ró y Sant Hilari, 30; Roses, 29; Lle-
 fià, Arbúcies y Palafrugell, 28;
 Guixols, 26; Cardedeu, 24; Cassà,
 Llansà y Mediterráneo, 22.

SEGUNDA REGIONAL

Vidreres, 1; Tossa, 1.
 Banyoles, 6; Farnès, 2.
 Bisbalenc, 6; Sils, 0.
 Salt, 3; L'Escala, 1.
 Caldes, 2; La Celler, 0.
 Palafoles, 2; Perelada, 0.
 Amer, 2; Pontense, 1.
 Anglès, 4; Bescanó, 0.
 Blanes B., 2; Torroella, 0.
 Montagut, 2; Castellfollit, 1.

Clasificación: Bisbalenc, 52 pun-
 tos; Banyoles y Palafoles, 48; Vidre-
 ras, 41; L'Escala, 40; Anglès, 38;
 Amer, Pontense y Montagut, 36; Salt,
 33; Sils, 32; Peralada y Torroella,
 29; Farnès, 28; La Celler, 27; Bla-
 nes, 26; Castellfollit, 25; Caldes, 19;
 Tossa, 17; Bescanó, 15.

Ajedrez

**Arturo Pomar, en el
 "Club d'Escacs Royal"**

El pasado sábado, con motivo de la inauguración del nuevo local social del "Club d'Escacs Royal", de la "Societat Coral Erato", el gran maestro internacional de ajedrez, Arturo Pomar —creemos que no necesita presentación—, efectuó una simultánea a 21 tableros contra los jugadores más destacados del citado club figuerense.

Pomar logró catorce victorias ante Calvet, Alonso, M. Padrosa, Illa, Amargant, Salleras, Fernández, Cantenys, Pujol, Comas, P. Ripoll, Colomer, D. Ripoll y Abadal. Hizo seis tablas con C. Padrosa, Ibarrola, Bosch, Corominas, Boher y J. Balagué. Y sólo, ante Merelo, encajó una derrota.

Vilanova

fincas
Montserrat

PISOS - APARTAMENTOS - RUSTICAS y TERRENOS
 JOSE ANTONIO, 37 - TELS. 50 44 63 - 50 22 38

FIGUERAS

AGENTE DE LA PROPIEDAD INMOBILIARIA

RAMON FARO SAIS

INDUSTRIAS VOLCASOL, S.A.

constructor de

- REMOLQUES AUTOCARGABLES DE FORRAJES.
- ESPARCIDORES DE ESTIERCOL Y FORRAJEROS.
- CUBAS DE VACIO PARA PURINES.
- REMOLQUES BASCULANTES AGRICOLAS E INDUSTRIALES
- PALAS CARGADORAS INDUSTRIALES Y AGRICOLAS.
- CARGADORAS Y AGRUPADORAS DE PACAS.

Y

COMERCIAL AGROSOL

DE JOSE Mª ESPARRAGUERA ROS

FABRICACION Y VENTA DE TRACTORES Y MAQUINARIA AGRICOLA:

- EMPACADORAS – COSECHADORAS – SEMBRADORAS – ABONADORAS – PICADORAS DE FORRAJES – RASTRILLOS – REMOLQUES FORRAJEROS – ETC. ETC.

CONCESIONARIO OFICIAL PARA GERONA
JOHN - DEERE - IBERICA, S. A.
VICON ESPAÑA, S. A. MAQUINARIA AGRICOLA

Motor

Celebració del "Rallye Girona" i "Moto-cross de Fires"

Al figuerenc Padilla, en la primera, no l'acompanyà la sort

Dues activitats importants presidiren el món del motor, durant el darrer cap de setmana. L'una fou la celebració del "X Rallye Girona" i l'altra el "IV Moto-cross de Fires". De totes dues, en parlarem tot seguit.

"RALLYE GIRONA"

De l'organització d'aquesta prova, en tingué cura la delegació a Girona del Real Automòvil Club de Catalunya, aquest any amb la col·laboració del l'Ajuntament i el C.I.T.E. de Llorret de Mar, població de sortida i arribada del rallye. La tònica general de la prova fou la pluja, que va caure durant toda la primera etapa, resultant d'aquesta meteorologia una bona quantitat de "números". El figuerenc Padilla va trencar a la primera prova, com a conseqüència d'un "tromo" del cotxe que anava tot davant d'ell. Així mateix, en el primer pas per "Els Angels", l'"Alfa Romeo" conduït per Arpa-Cornellà es va encendre. I així, tants d'altres accidents, motivats, sens dubte, pel temps.

El primer classificat Scratch fou el número 19, Gil-Alonso, amb un "Seat 1430/1800". En segon lloc, el número 23, Biamanti-Arbós, amb un "Opel Kadett", ocupant el tercer lloc l'equip 51, Torelló-Prat, amb un "Seat 124/1800".

"IV MOTO-CROSS DE FIRES"

Si bé l'esmentat "Rallye Girona" fou important, molt més ho fou per a nosaltres el "IV Moto-cross de Fires", on, amb un temps més o menys regular, vam poder veure la gran lluita entre l'Antoni Elias i l'Albert Ribó, en la segona màniga de Super, acabant amb la victòria del segon, encara que en la classificació general, el primer lloc fos per l'Antoni Elias i la seva "Bultaco". A part d'aquest detall de lluita pròpia d'uns campionats, no va haver-hi massa alicients més, per bé

que, en la primera màniga Super, l'Elias ens va demostrar, un cop més, la seva bona marxa.

En 500 c.c., categoria Super, el primer lloc va ser per l'Antoni Elias i la seva "Bultaco". El segon, el conquerí en Josep Lluís Mendoza amb "Ossa", i el tercer l'Albert Ribó amb "Montesa".

En la categoria Senior, el primer

lloc fou per en Josep Piella amb "Montesa", el segon per en Marsinach amb "Ossa" i el tercer per en Joaquim Carbó amb "Bultaco".

Quant a 250 c.c. junior, cal fer esment als primers llocs conquerits per Cucurell, Vila i Orobio, amb "Ossa", "Montesa" i "Bultaco", respectivament.

S'ha d'agrair a la Penya Motorista Figueres els quasi 80.000 litres d'aigua vessats a la pista, els quals ens varen estalviar de menjar pols durant tota la prova.

Equip Scratch

Els guanyadors del "Moto-cross de Fires" mostren els trofeus conquerits.

Guia D'utilitat 9 PAÍS

Farmàcies

Dia 4, dimecres
 Ferran - Gral. Mola, 6
 Dia 5, dijous
 Deulofeu - Monturiol, 19
 Dia 6, divendres
 Vidal - Sant Pau, 38
 Dia 7, dissabte
 Bonmatí - Rambla, 10
 Dia 8, diumenge
 Soler - Carrer Nou, 22
 Dia 9, dilluns
 Soler - Carrer Nou, 22
 Dia 10, dimarts
 Martín - Rambla, 11

Museus

Museo Dalí - Obert: matí, d'11 a 13 hores; tarda, de 16.30 a 20.30. Vigílies de festa: matí d'11 a 13 hores i tarda de 16.30 a 21.30. Festius: matí, d'11 a 14 hores; tarda de 16.30 a 21.30. Divendres, obert fins a les 22 hores.
Museu de l'Empordà - Hores de visita. Dies feiners: matí d'11 a 13; tarda, de 4.30 a 8. Festius: matí d'11 a 2 i tarda de 4.30 a 8.

Telèfons urgents

Ambulatori Seguretat Social 50 03 65
 Clínica Catalunya 50 15 39
 Clínica Figueres 50 31 00
 Clínica Santa Creu 50 36 50
 Creu Roja 50 17 99
 Hospital 50 14 00
 Ajuntament 50 01 00
 Jutjats 50 14 21 i 50 03 69
 Bombers 50 00 80
 Policia 50 09 29
 Guàrdia Civil 50 13 55
 Taxis 50 50 43 i 50 00 08

Exposicions

Setmana del 4 al 11 de maig
Art-3 - Pablo Serrano "El Pardo" Escultures i litografies.
La cúpula - Colectiva Dalí
Óbanos - Vilà Olis
Rhodas - Bosc Plà
Vallés - Colectiva
Victòria - "10 artistes de la galeria"

Biblioteques

Biblioteca popular "Carles Fages de Climent" - Oberta tots els dies feiners, d'11 a 1 del matí, i de 5.30 a 8.30 de la tarda.
Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis - Oberta de dilluns a divendres: d'11 a 13 i de 5.30 a 9. Dissabtes de 10.30 a 1. Tarda, tancat.

Anuncios por palabras

Estos cuatro anuncios que lee sirven para demostrar cómo son los anuncios por palabras. Breves, económicos y muy leídos.

Este anuncio que va recuadrado cuesta algo más caro que el anterior. Pero sirve para llamar la atención, dentro del texto general de la página.

He perdido un perro pastor alemán que atiende por *Llop*. Llame al teléfono 00 00 00. Doy recompensa.

Necesito un chófer con coche, que esté dispuesto a trabajar diariamente excepto domingos, de 4 a 6 de la tarde. Llamar Sr. Seguí. Tel. 00 00 00.

Estos cuatro anuncios que lee sirven para demostrar cómo son los anuncios por palabras. Breves, económicos y muy leídos.

Este anuncio que va recuadrado cuesta algo más caro que el anterior. Pero sirve para llamar la atención, dentro del texto general de la página.

He perdido un perro pastor alemán que atiende por *Llop*. Llame al teléfono 00 00 00. Doy recompensa.

Necesito un chófer con coche, que esté dispuesto a trabajar diariamente excepto domingos, de 4 a 6 de la tarde. Llamar Sr. Seguí. Tel. 00 00 00.

Nuevo Secretario de la U.S. de CC.OO. del Alt Empordà

Con el fin de elegir un nuevo secretario de la Unión Sindical de Comisiones Obreras del Alt Empordà, celebróse una reunión —sesión plenaria—, en el despacho laboralista que las citadas CC.OO. tienen en Figueres. Asistieron a la misma, cerca de un centenar de trabajadores.

Salieron elegidos, entre otros, Eugenio Sánchez, José Urbano, Juan Fernández, Pedro Moner y Vicente Navarro quienes se responsabilizarán de organización, finanzas, prensa, propaganda y afiliaciones respectivamente.

Al término de la reunión, se celebró con vino la legalización de las centrales sindicales.

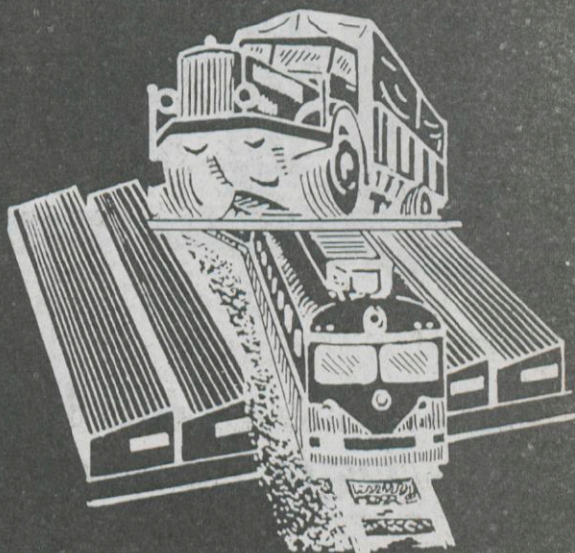
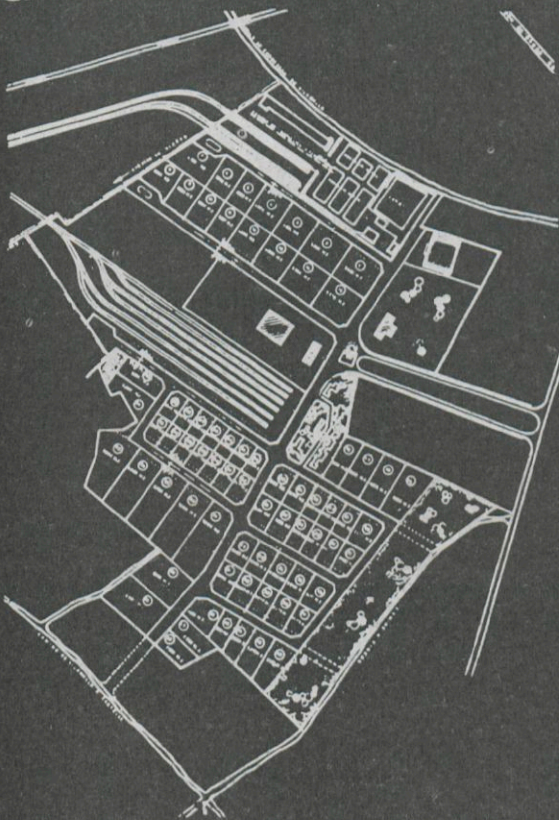

¡ UNA INVERSION ! EXCEPCIONAL !

AREA DE SERVICIO PARA EL CENTRO DE INSPECCION **FITOSANITARIA VILAMALLA**

UN POLIGONO INDUSTRIAL
EN UNA ENCRUCIJADA DE
CARRETERA Y FERROCARRIL

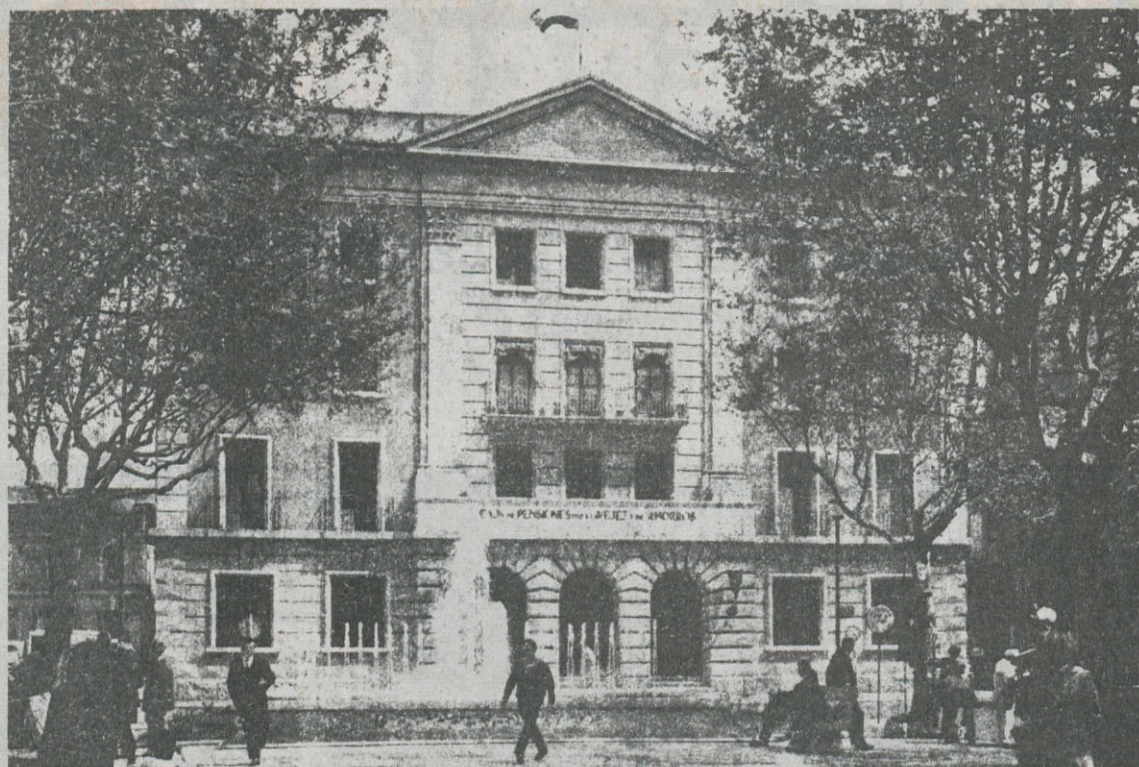

- Plan de Ordenación aprobado por la Comisión Provincial de Urbanismo el 7/10/74 (B. O. de la P. 19/10/74).
- A la salida n.º 12 de Autopista A-17.
- A 4 kilómetros de Figueras.
- Estación F.C. de Vilamalla a 1 Km.
- Dos oficinas bancarias.
- Báscula-puente.
- Inspección FITO y SOIVRE.
- Despacho de Aduana y TIR.
- Próxima construcción de 100 viviendas por la Caja de Ahorros Provincial de la Diputación de Gerona.
- Locales disponibles para oficinas.
- 50.000 metros cuadrados de zona verde.
- Viales preparados para recibir camiones de gran tonelaje.
- Agua, electricidad, teléfono y télex.

INFORMACIÓN: **PRODASA**

Tel. (972) 50 04 12 - apart. 162 - FIGUERAS

CAIXA DE PENSIONS
PER A LA VELLESA I D'ESTALVIS

"la Caixa"

---

de Catalunya i Balears

Plaça Calvo Sotelo, 5

FIGUERES